

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 112

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 61

26 martie 2018

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2018/C 112/01

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2018/C 112/02

Cauzele conexe C-360/15 și C-31/16: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 30 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State – Țările de Jos) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV/Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16) [Trimitere preliminară — Servicii în cadrul pieței interne — Directiva 2006/123/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (2) litera (c) — Excluderea serviciilor și a rețelelor de comunicații electronice — Articolul 4 punctul 1 — Noțiunea „serviciu” — Comerț cu amănuntul cu produse — Capitolul III — Libertatea de stabilire a prestatorilor — Aplicabilitate în situații pur interne — Articolul 15 — Cerințe care trebuie evaluate — Limită teritorială — Plan urbanistic zonal care interzice activitatea de comerț cu amănuntul cu produse nevălornice în zone geografice situate în afara centrului localității — Protecția mediului urban — Autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice — Directiva 2002/20/CE — Sarcini pecuniare legate de drepturile de a instala infrastructuri destinate unei rețele publice de comunicații electronice] 2

2018/C 112/03

Cauza C-261/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2018 – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Servicii de expediție internațională de mărfuri pe cale aeriană — Acord de tarificare ce produce efecte asupra prețului final al serviciilor) 3

RO

2018/C 112/04	Cauza C-263/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2018 – Schenker Ltd/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Stabilire a prețurilor — Servicii de tranzit aerian internațional — Acord de stabilire a prețurilor care are o incidență asupra prețului final al serviciilor)	3
2018/C 112/05	Cauza C-264/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2018 – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Servicii de tranzit aerian internațional — Acord de stabilire a prețurilor care produce efecte asupra prețului final al serviciilor)	4
2018/C 112/06	Cauza C-271/16 P: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2018 – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd/Comisia Europeană (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Stabilire a prețurilor — Servicii de tranzit aerian internațional — Acord de stabilire a prețurilor care are o incidență asupra prețului final al serviciilor)	4
2018/C 112/07	Cauza C-106/17: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 31 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Szczecinie – Polonia) – Paweł Hofsoe/LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG [„Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Articolul 11 alineatul (1) litera (b) și articolul 13 alineatul (2) — Competență în materie de asigurări — Domeniu de aplicare personal — Noțiunea «parte vătămată» — Profesionist din domeniul asigurărilor — Excludere”]	5
2018/C 112/08	Cauza C-625/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 3 noiembrie 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG/Finanzamt Feldkirch	5
2018/C 112/09	Cauza C-641/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 17 noiembrie 2017 – College Pension Plan of British Columbia/Finanzamt München III	6
2018/C 112/10	Cauza C-645/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 20 noiembrie 2017 – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland/Aylin Wüst, Peter Wüst	7
2018/C 112/11	Cauza C-649/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 21 noiembrie 2017 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Amazon EU Sàrl	7
2018/C 112/12	Cauza C-666/17 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2017 de AlzChem AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 7 septembrie 2017 în cauza T-451/15: AlzChem AG/Comisia . . .	8
2018/C 112/13	Cauza C-673/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 30 noiembrie 2017 – Planet49 GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	9
2018/C 112/14	Cauza C-681/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 6 decembrie 2017 – slewo // schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski	10
2018/C 112/15	Cauza C-682/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 6 decembrie 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland	11
2018/C 112/16	Cauza C-688/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 8 decembrie 2017 – Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.	12

2018/C 112/17	Cauza C-690/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 8 decembrie 2017 – ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG	13
2018/C 112/18	Cauza C-691/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 11 decembrie 2017 – PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2018/C 112/19	Cauza C-697/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 11 decembrie 2017 – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)	14
2018/C 112/20	Cauza C-702/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 14 decembrie 2017 – Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico și alții	15
2018/C 112/21	Cauza C-709/17 P: Recurs introdus la 18 decembrie 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 10 octombrie 2017 în cauza T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Comisia Europeană	16
2018/C 112/22	Cauza C-710/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 18 decembrie 2017 – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio	16
2018/C 112/23	Cauza C-712/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italia) la 20 decembrie 2017 – EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	17
2018/C 112/24	Cauza C-715/17: Acțiune introdusă la 21 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Polonă	18
2018/C 112/25	Cauza C-718/17: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Ungaria	19
2018/C 112/26	Cauza C-719/17: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Cehă	19
2018/C 112/27	Cauza C-728/17 P: Recurs introdus la 24 decembrie 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a treia) din 13 octombrie 2017 în cauza T-572/16, Brouillard/Comisia	20
2018/C 112/28	Cauza C-25/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad – Blagoevgrad (Bulgaria) la 16 ianuarie 2018 – Brian Andrew Kerr/ Pavlo Postnov, Natalia Postnova	21
2018/C 112/29	Cauza C-33/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 18 ianuarie 2018 – V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL	22
2018/C 112/30	Cauza C-37/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 19 ianuarie 2018 – Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant	23
2018/C 112/31	Cauza C-43/18: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 24 ianuarie 2018 – Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale	24
2018/C 112/32	Cauza C-51/18: Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Austria	25
2018/C 112/33	Cauza C-61/18: Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria	25
2018/C 112/34	Cauza C-76/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Austria	26

2018/C 112/35	Cauza C-77/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Austria . . .	27
2018/C 112/36	Cauza C-79/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Austria . . .	28
Tribunalul		
2018/C 112/37	Cauza T-74/16: Hotărârea Tribunalului din 8 februarie 2018 – POA/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind cererea de înregistrare a unei denumiri în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 — Documente emise de Comisie — Documente emise de un stat membru — Articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 — Refuzul accesului — Obligația de motivare — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Excepție referitoare la protecția procedurilor jurisdicționale — Întinderea controlului efectuat de instituție și de instanța Uniunii cu privire la motivele de opoziție invocate de statul membru”]	29
2018/C 112/38	Cauza T-879/16: Hotărârea Tribunalului din 8 februarie 2018 – Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpefa (Vieta) {„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă Vieta — Utilizare serioasă a mărcii — Decizie adoptată în urma anulării unei decizii anterioare de către Tribunal — Articolul 65 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Autoritate de lucru judecat”}	30
2018/C 112/39	Cauza T-118/17: Hotărârea Tribunalului din 8 februarie 2018 – Institute for Direct Democracy in Europe/Parlamentul [„Drept instituțional — Parlamentul European — Decizie prin care se acordă o subvenție unei fundații politice pentru anul 2017 și care prevede prefinanțarea a 33 % din cuantumul maxim al subvenției și obligația de a furniza o garanție bancară de prefinanțare — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Obligația de imparțialitate — Dreptul la apărare — Regulamentul financiar — Norme de aplicare a Regulamentului financiar — Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 — Proportionalitate”]	30
2018/C 112/40	Cauza T-759/16: Ordonanța Tribunalului din 23 ianuarie 2018 – Campailla/Uniunea Europeană („Acțiune în despăgubire — Drept instituțional — Răspunderea Uniunii Europene — Decizii pronunțate de Tribunal și de Curte — Acțiune respinsă de Tribunal ca inadmisibilă — Recurs respins ca inadmisibil pentru lipsa reprezentării — Acțiune vădit inadmisibilă”)	31
2018/C 112/41	Cauza T-265/17: Ordonanța Tribunalului din 1 februarie 2018 – ExpressVPN/EUIPO (EXPRESSVPN) („Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă EXPRESSVPN — Motiv absolut de refuz — Cerere de modificare — Capăt de cerere unic — Inadmisibilitate”)	32
2018/C 112/42	Cauza T-14/18: Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2018 – Republica Elenă/Comisia	32
2018/C 112/43	Cauza T-19/18: Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2018 – Republica Lituania/Comisia Europeană . . .	33
2018/C 112/44	Cauza T-20/18: Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2018 – CV/Comisia	34
2018/C 112/45	Cauza T-26/18: Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2018 – Franța/Comisia	35
2018/C 112/46	Cauza T-29/18: Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2018 – Planet/Comisia	36
2018/C 112/47	Cauza T-31/18: Acțiune introdusă la 20 ianuarie 2018 – Izuzquiza și Semsrott/Frontex	36
2018/C 112/48	Cauza T-33/18: Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2018 – Pracsis și Conceptexpo Project/Comisia și EACEA	37
2018/C 112/49	Cauza T-39/18: Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2018 – VF/BCE	38

2018/C 112/50	Cauza T-52/18: Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2018 – Teollisuuden Voima/Comisia	39
2018/C 112/51	Cauza T-53/18: Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2018 – Germania/Comisia	40
2018/C 112/52	Cauza T-58/18: Acțiune introdusă la 2 februarie 2018 – Mahr/EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)	41
2018/C 112/53	Cauza T-59/18: Acțiune introdusă la 5 februarie 2018 – Endoceutics/EUIPO – Merck (FEMIVIA) . . .	42
2018/C 112/54	Cauza T-67/18: Acțiune introdusă la 5 februarie 2018 – Probelte/Comisia	42
2018/C 112/55	Cauza T-68/18: Acțiune introdusă la 7 februarie 2018 – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Forma unei sticle)	44
2018/C 112/56	Cauza T-69/18: Acțiune introdusă la 5 februarie 2018 – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe și CarePool Hannover/Comisia	44
2018/C 112/57	Cauza T-70/18: Acțiune introdusă la 7 februarie 2018 – Sonova Holding/EUIPO (HEAR THE WORLD)	45
2018/C 112/58	Cauza T-71/18: Acțiune introdusă la 8 februarie 2018 – Italia/Comisia	45
2018/C 112/59	Cauza T-74/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Visi/one/EUIPO – EasyFix (panouri informative pentru autovehicule)	47
2018/C 112/60	Cauza T-75/18: Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – MPM-Quality/EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	47
2018/C 112/61	Cauza T-78/18: Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – AB Mauri Italy/EUIPO – Lesaffre et Compagnie (FERMIN)	48

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2018/C 112/01)

Ultima publicație

JO C 104, 19.3.2018.

Publicații anterioare

JO C 94, 12.3.2018

JO C 83, 5.3.2018.

JO C 72, 26.2.2018.

JO C 63, 19.2.2018

JO C 52, 12.2.2018.

JO C 42, 5.2.2018.

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea cameră) din 30 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State – Țările de Jos) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort/X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV/Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

(Cauzele conexate C-360/15 și C-31/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Servicii în cadrul pieței interne — Directiva 2006/123/CE — Domeniu de aplicare — Articolul 2 alineatul (2) litera (c) — Excluderea serviciilor și a rețelelor de comunicații electronice — Articolul 4 punctul 1 — Noțiunea „serviciu” — Comerț cu amănuntul cu produse — Capitolul III — Libertatea de stabilire a prestatorilor — Aplicabilitate în situații pur interne — Articolul 15 — Cerințe care trebuie evaluate — Limită teritorială — Plan urbanistic zonal care interzice activitatea de comerț cu amănuntul cu produse nevoluminoase în zone geografice situate în afara centrului localității — Protecția mediului urban — Autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice — Directiva 2002/20/CE — Sarcini pecuniare legate de drepturile de a instala infrastructuri destinate unei rețele publice de comunicații electronice]

(2018/C 112/02)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State

Părțile din procedura principală

Recurente: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV (C-31/16)

Intimați: X BV (C-360/15), Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (2) litera (c) din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretat în sensul că aceasta nu se aplică unor taxe al căror fapt generator este legat de drepturile întreprinderilor autorizate să furnizeze rețele și servicii de comunicații electronice de a instala cabluri pentru o rețea publică de comunicații electronice.
- 2) Articolul 4 punctul 1 din Directiva 2006/123 trebuie interpretat în sensul că activitatea de comerț cu amănuntul cu produse constituie un „serviciu” în vederea aplicării acestei directive.
- 3) Dispozițiile capitolului III din Directiva 2006/123, referitor la libertatea de stabilire a prestatorilor, trebuie interpretate în sensul că se aplică și unei situații în care toate elementele relevante sunt limitate la interiorul unui singur stat membru.

- 4) Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2006/123 trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca norme conținute într-un plan urbanistic zonal al unei localități să interzică activitatea de comerț cu amănuntul cu produse nevălumoase în zone geografice situate în afara centrului acestei localități cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute la articolul 15 alineatul (3) din această directivă, ceea ce revine instanței de trimitere să verifice.

⁽¹⁾ JO C 346, 19.10.2015
JO C 136, 18.04.2016

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2018 – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-261/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Servicii de expediție internațională de mărfuri pe cale aeriană — Acord de tarificare ce produce efecte asupra prețului final al serviciilor)

(2018/C 112/03)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (reprezentanți: U. Denzel, C. von Köckritz și C. Klöppner, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Dawes, H. Leupold și G. Meessen, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd [Uxbridge (Regatul Unit)], Kühne + Nagel Ltd [Shanghai (China)] și Kühne + Nagel Ltd [Hong-Kong (China)] să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 251, 11.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2018 – Schenker Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-263/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Servicii de tranzit aerian internațional — Acord de stabilire a prețurilor care are o incidență asupra prețului final al serviciilor)

(2018/C 112/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Schenker Ltd (reprezentanți: F. Montag și M. Eisenbarth, avocat, și F. Hoseinian, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Dawes, H. Leupold și G. Meessen, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Schenker Ltd să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2018 – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-264/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Servicii de tranzit aerian internațional — Acord de stabilire a prețurilor care produce efecte asupra prețului final al serviciilor)

(2018/C 112/05)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (reprezentanți: F. Montag și M. Eisenbarth, avocați), F. Hoseinian, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Dawes, H. Leupold și G. Meessen, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd și Schenker International (H.K.) Ltd suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 1 februarie 2018 – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd/Comisia Europeană

(Cauza C-271/16 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 101 TFUE — Stabilirea prețurilor — Servicii de tranzit aerian internațional — Acord de stabilire a prețurilor care are o incidență asupra prețului final al serviciilor)

(2018/C 112/06)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (reprezentanți: S. Mobley, A. Stratakis și A. Gamble, solicitors)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Bottka, G. Meessen și P.J.O. Van Nuffel, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

- 2) Obligă Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG și Panalpina China Ltd să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 243, 4.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 31 ianuarie 2018 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Okręgowy w Szczecinie – Polonia) – Paweł Hofsoe/LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(Cauza C-106/17) (¹)

[„Trimitere preliminară — Cooperare judiciară în materie civilă — Competența judiciară și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială — Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 — Articolul 11 alineatul (1) litera (b) și articolul 13 alineatul (2) — Competență în materie de asigurări — Domeniu de aplicare personal — Noțiunea «parte vătămată» — Profesionist din domeniul asigurărilor — Excludere”]

(2018/C 112/07)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Părțile din procedura principală

Reclamant: Paweł Hofsoe

Pârâtă: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

Dispozitivul

Articolul 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială coroborat cu articolul 11 alineatul (1) litera (b) din acest regulament trebuie interpretat în sensul că nu poate fi invocat de către o persoană fizică a cărei activitate profesională constă printre altele în recuperarea de despăgubiri de la asigurători și care se prevalează de un contract de cesiune de creanță încheiat cu victima unui accident rutier pentru a lăsa acțiunea în justiție pe asigurătorul de răspundere civilă al autorului acestui accident, asigurător care are sediul într-un alt stat membru decât statul membru în care are domiciliul partea vătămată, în fața unei instanțe a acestui stat membru.

(¹) JO C 202, 26.6.2017.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 3 noiembrie 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG/Finanzamt Feldkirch

(Cauza C-625/17)

(2018/C 112/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Autoritate intimată: Finanzamt Feldkirch

Întrebarea preliminară

O reglementare care prevede plata unei taxe pe baza totalului bilanțului instituțiilor de credit încalcă libera circulație a serviciilor, prevăzută la articolul 56 și următoarele TFUE, și/sau libera circulație a capitalurilor și a plăților, prevăzută la articolul 63 TFUE, în cazul în care o instituție de credit stabilită în Austria datorează taxa aferentă tranzacțiilor bancare cu clienți din restul Uniunii Europene, în timp ce această obligație nu incumbă unei instituții de credit cu sediul în Austria, care încheie asemenea tranzacții în calitate de lider al unui grup de instituții de credit prin intermediul unei instituții de credit cu sediul în restul Uniunii Europene, al cărei bilanț trebuie consolidat cu cel al instituției de credit care funcționează ca lider de grup, întrucât taxa trebuie achitată din totalul bilanțului neconsolidat (neinclus în situația financiară a concernului)?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht München (Germania) la 17 noiembrie 2017 – College Pension Plan of British Columbia/Finanzamt München III

(Cauza C-641/17)

(2018/C 112/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamantă: College Pension Plan of British Columbia

Pârât: Finanzamt München III

Întrebările preliminare

1. Libera circulație a capitalurilor conform articolului 63 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 65 TFUE se opune legislației unui stat membru care nu recunoaște unei instituții nerezidente de pensii ocupaționale, care este comparabilă din punctul de vedere al principalelor sale structuri cu un fond de pensii german, scutirea de la plata impozitului pe veniturile din capital pentru dividendele încasate, în condițiile în care plățile de dividende corespunzătoare către fondurile de pensii interne nu produc o majorare a impozitului datorat pe veniturile din capital sau produc doar o majorare relativ mică, întrucât acestea au posibilitatea de a reduce, în cadrul procedurii de calcul al impozitului prin estimarea bazei de impozitare, venitul impozabil prin deducerea provizioanelor pentru obligațiile de plată a pensiilor și de a neutraliza impozitul pe veniturile din capital achitat prin deducerea acestora sau prin rambursare, în acest din urmă caz, în măsura în care suma datorată cu titlu de impozit pe veniturile din capital este mai mică decât suma dedusă?
 2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: restricționarea libertății de circulație a capitalurilor care rezultă din articolul 32 alineatul (1) punctul 2 din KStG, este licită față de o țară terță, conform dispozițiilor coroborate ale articolului 63 TFUE și ale articolului 64 alineatul (1) TFUE, pentru că are legătură cu prestarea de servicii financiare?
-

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Frankfurt am Main (Germania) la 20 noiembrie 2017 – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland/Aylin Wüst, Peter Wüst

(Cauza C-645/17)

(2018/C 112/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Frankfurt am Main

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Emirates Airlines – Direktion für Deutschland

Pârți: Aylin Wüst, Peter Wüst

Întrebările preliminare

1) Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 ⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 trebuie interpretat în sensul că închiderea temporară a unui aeroport în urma unui accident al unei aeronave la aterizare reprezintă o împrejurare excepțională?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 trebuie interpretat în sensul că închiderea temporară a aeroportului reprezintă o împrejurare excepțională chiar și în cazul în care aeronava implicată în accident aparține flotei operatorului de transport aerian care invocă împrejurarea excepțională referitor la un zbor întârziat ca urmare a închiderii aeroportului?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 trebuie interpretat în sensul că în cazul în care aeronava implicată în accident aparține flotei operatorului de transport aerian care invocă împrejurarea excepțională referitor la un zbor întârziat ca urmare a închiderii aeroportului, sosirea la destinație cu o întârziere mai mare de 3 ore „este cauzată” de această împrejurare excepțională?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 21 noiembrie 2017 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Amazon EU Sàrl

(Cauza C-649/17)

(2018/C 112/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pârâtă: Amazon EU Sàrl

Întrebările preliminare

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări în vederea pronunțării unei decizii preliminare, referitoare la interpretarea articolului 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor ⁽¹⁾:

1. Statele membre pot să adopte o dispoziție care – precum dispoziția de la articolul 246a § 1 alineatul (1) primul paragraf punctul 2 din *Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch* (Legea de punere în aplicare a Codului civil, denumită în continuare „EGBGB”) – obligă comerciantul să pună la dispoziția consumatorului, în cadrul încheierii contractelor la distanță, înainte ca acesta să își exprime angajamentul contractual, [nu doar în cazul în care este disponibil, ci] întotdeauna numărul de telefon?
2. Sintagma „în cazul în care sunt disponibile” [în limba germană „gegebenenfalls”] utilizată la articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/83/UE înseamnă că un comerciant trebuie să ofere informații numai cu privire la mijloacele de comunicare care există deja efectiv în întreprinderea sa, nefiind obligat să instaleze un post telefonic sau de fax ori să își creeze o adresă de poștă electronică nouă, atunci când se hotărăște ca, în cadrul activității sale, să încheie contracte la distanță?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare:

Sintagma „în cazul în care sunt disponibile” [în limba germană „gegebenenfalls”] utilizată la articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/83/UE înseamnă că într-o întreprindere mijloacele de comunicare deja existente sunt numai cele pe care comerciantul le folosește efectiv și pentru a lua legătura cu consumatorii în cadrul încheierii contractelor la distanță sau și acele mijloace de comunicare pe care comerciantul le utilizează până atunci exclusiv în alte scopuri, de exemplu pentru a comunica cu alți comercianți sau cu autoritățile?
4. Enumerarea mijloacelor de comunicare telefon, fax și poștă electronică din cuprinsul articolului 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/83/UE este una exhaustivă sau comerciantul poate să utilizeze și alte mijloace de comunicare neprevăzute la acest articol – de exemplu chat pe internet sau un sistem de apelare a consumatorului – în măsura în care se asigură astfel o legătură rapidă și o comunicare eficientă?
5. În contextul aplicării cerinței transparenței prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2011/83/UE, potrivit căreia comerciantul trebuie să informeze consumatorul într-un mod clar și inteligibil cu privire la mijloacele de comunicare de la articolul 6 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/83/UE, este relevant dacă aceste informații sunt transmise rapid și în mod eficient?

⁽¹⁾ JO. 2011, L 304, p. 64.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2017 de AlzChem AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 7 septembrie 2017 în cauza T-451/15: AlzChem AG/Comisia

(Cauza C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: AlzChem AG (reprezentanți: A. Borsos, J. A. Guerrero Pérez, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- declararea cererii ca admisibilă și întemeiată;
- anularea hotărârii;
- anularea deciziei contestate și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) Primul motiv, întemeiat pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere privind aprecierea generală a prezumției referitoare la excepția privind protecția obiectivelor de anchetă ale UE:
 - Eroare de drept a Comisiei la aplicarea prezumției generale referitoare la aplicarea excepțiilor de la dreptul de acces la documente preexistente specifice și identificate;
 - Eroare de drept a Comisiei referitoare la protecția obiectivelor de anchetă ale UE în raport cu cererile de acces la documente preexistente specifice și identificate;
 - Eroare de drept și eroare vădită de apreciere ale Comisiei la aprecierea suprapunerii interesului public de a asigura dreptul la o cale de atac efectivă (articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale) și
 - Eroare de drept a Comisiei la aplicarea dreptului fundamental de acces la documente (articolul 42 din Carta drepturilor fundamentale)
- 2) Al doilea motiv: omisiunea de a motiva respingerea cererii de acces la fața locului la documente în versiunea neconfidențială.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 30 noiembrie 2017 – Planet49 GmbH/Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Cauza C-673/17)

(2018/C 112/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Planet49 GmbH

Pârâtă: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Întrebările preliminare

1. a) Se consideră că există un consimțământ valabil, în sensul articolului 5 alineatul (3) și al articolului 2 litera (f) din Directiva 2002/58/CE ⁽¹⁾, coroborate cu articolul 2 litera (h) din Directiva 95/46/CE ⁽²⁾, atunci când stocarea de informații sau dobândirea accesului la informații deja stocate în echipamentul terminal al utilizatorului este permisă pe baza unei casete de selectare predefinite, pe care utilizatorul trebuie să o debifeze în cazul în care refuză să își dea consimțământul vizat?
- b) În cazul aplicării articolului 5 alineatul (3) și a articolului 2 litera (f) din Directiva 2002/58/CE, coroborate cu articolul 2 litera (h) din Directiva 95/46/CE, prezintă relevanță aspectul dacă informațiile stocate sau accesate constituie date cu caracter personal?
- c) În condițiile menționate la întrebarea preliminară 1a), există un consimțământ valabil în sensul articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 2016/679 ⁽³⁾?

2. În conformitate cu articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2002/58/CE, ce date trebuie să comunice furnizorul de servicii utilizatorului, astfel încât acestea să constituie informații clare și complete în sensul acestei dispoziții? Este obligatoriu ca aceste date să se refere și la durata de funcționare a cookie-urilor și la aspectul dacă terții pot să dobândească acces la acestea?

- ⁽¹⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63).
- ⁽²⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).
- ⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 6 decembrie 2017 –
slewo // schlafen leben wohnen GmbH/Sascha Ledowski**

(Cauza C-681/17)

(2018/C 112/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Recurentă: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Intimat: Sascha Ledowski

Întrebările preliminare

În temeiul articolului 267 TFUE, sunt adresate următoarele întrebări preliminare în vederea interpretării articolului 16 litera (e), precum și, dacă este cazul, a articolului 6 alineatul (1) litera (k) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾:

1. Articolul 16 litera (e) din Directiva privind drepturile consumatorilor trebuie interpretat în sensul că printre bunurile menționate la acest articol, care nu pot fi returnate din motive de protecție a sănătății sau din motive de igienă, se numără și acele bunuri (de exemplu, saltele) care, atunci când sunt folosite în mod corespunzător, pot să intre în contact nemijlocit cu corpul uman, însă pot fi din nou comercializate după ce comerciantul a luat măsurile (de curățare) corespunzătoare?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:
 - a) Care sunt condițiile pe care trebuie să le îndeplinească ambalajul unui bun pentru a se putea considera că bunul este sigilat în sensul articolului 16 litera (e) din Directiva privind drepturile consumatorilor?
 - și
 - b) Informația pe care comerciantul trebuie să o comunice, potrivit articolului 6 alineatul (1) litera (k) din Directiva privind drepturile consumatorilor, înainte de producerea efectelor obligatorii ale contractului trebuie să indice că, în legătură cu obiectul concret al vânzării și cu faptul că acesta este sigilat, consumatorul pierde dreptul de retragere în cazul desigilării?

⁽¹⁾ JO 2011, L 304, p. 64.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 6 decembrie 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Cauza C-682/17)

(2018/C 112/15)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Pârâtă: Bundesrepublik Deutschland (Republica Federală Germania)

Întrebările preliminare

1. O instalație care produce un bun a cărui producție nu face parte dintre activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE⁽¹⁾ (precum, în speță, producerea sulfului) și în care se desfășoară concomitent activitatea „arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW” – activitate care este supusă obligației de comercializare a cotelor de emisie potrivit anexei I la Directiva 2003/87/CE -, este un producător de energie electrică, în sensul articolului 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE, în cazul în care într-o stație a acestei instalații se produce energie electrică folosită de instalație și o cantitate (redușă) din această energie este transferată cu titlu oneros în rețeaua publică de energie electrică?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

În cazul în care una dintre instalațiile menționate în cadrul primei întrebări este un producător de energie electrică în sensul articolului 3 litera (u) din Directiva 2003/87/CE, poate această instalație să obțină o alocare în temeiul Deciziei 2011/278/UE a Comisiei⁽²⁾ și în cazul în care căldura îndeplinește condițiile de la articolul 3 litera (c) din Decizia 2011/278/UE, dar nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de la articolul 10a alineatul (1) paragraful al treilea paragraf și de la articolul 10a alineatele (3) și (4) din Directiva 2003/87/CE, și anume căldură generată prin arderea gazelor reziduale destinată producerii de energie electrică, sistemelor de încălzire centralizată și instalațiilor de cogenerare cu randament ridicat?

3. În cazul în care, având în vedere răspunsul la primele două întrebări preliminare, este posibilă o alocare pentru căldura produsă în instalația în litigiu:

CO₂-ul eliberat în atmosferă, provenit din tratarea gazului natural (sub forma gazului de sondă) în cadrul așa-numitului proces Claus, prin separarea din amestec a CO₂-ului care este prezent în mod obișnuit în gazul natural, reprezintă o emisie rezultată, în sensul articolului 3 litera (h) prima teză din Decizia 2011/278/UE a Comisiei, din unul dintre procesele menționate la articolul 3 litera (h) punctul (v)?

a) Emisiile de CO₂ pot „rezulta” în sensul articolului 3 litera (h) prima teză din Decizia 2011/278/UE a Comisiei dintr-un proces în care CO₂-ul prezent în materia primă este separat printr-un procedeu fizic din amestec și apoi este eliberat în atmosferă, fără ca în urma acestui proces să rezulte în mod suplimentar dioxid de carbon, sau impune această dispoziție ca CO₂-ul eliberat în atmosferă să apară pentru prima oară ca rezultat al acestui proces?

b) O materie primă care conține carbon este „utilizată” în sensul articolului 3 litera (h) punctul (v) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei, atunci când în procesul Claus se utilizează gaz natural din zăcămintele naturale pentru producția de sulf, iar dioxidul de carbon prezent în gazul natural este eliberat în atmosferă, fără ca dioxidul de carbon prezent în gazul natural să participe la reacția chimică de proces, sau noțiunea „utilizează” înseamnă că este obligatoriu ca elementul carbon să participe, respectiv să fie necesar pentru reacția chimică?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare: dacă o instalație care este supusă obligației de comercializare a cotelor de emisie îndeplinește atât condițiile necesare pentru constituirea unei subinstalații a căldurii de referință, cât și pe cele pentru constituirea unei subinstalații a emisiilor de proces, care este criteriul de referință pe baza căreia se realizează alocarea cu titlu gratuit a cotelor de emisie? Dreptul la alocare pe baza căldurii de referință are prioritate față de dreptul la alocare pe baza emisiilor de proces sau este dreptul la alocare pe baza emisiilor de proces un drept special și are prioritate față de căldura de referință și de combustibilul de referință?

- (¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78).
- (²) 2011/278/UE: Decizia Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, p. 130, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (Ungaria) la 8 decembrie 2017 –
Bayer Pharma AG/Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország
Gyógyszerkereskedelmi Kft.**

(Cauza C-688/17)

(2018/C 112/16)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Bayer Pharma AG

Pârâte: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. și Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Întrebările preliminare

- 1) Expresia „să acorde [...] o despăgubire corespunzătoare”, care figurează la articolul 9 alineatul (7) din Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală, trebuie interpretată în sensul că statele membre (¹) trebuie să stabilească normele de drept material privind răspunderea părților, precum și cuantumul și modalitatea de acordare a despăgubirii, în virtutea cărora instanțele din statele membre pot dispune ca reclamantul să despăgubească pârâtul pentru prejudiciile cauzate prin intermediul unor măsuri pe care instanța le-a revocat ulterior sau care nu au mai fost aplicabile ulterior ca urmare a unei acțiuni sau a omisiuni din partea reclamantului sau în cazul în care instanța a constatat ulterior că nu a existat o încălcare sau pericolul încălcării unui drept de proprietate intelectuală?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare preliminară, articolul 9 alineatul (7) din directiva menționată se opune reglementării unui stat membru în temeiul căreia despăgubirea prevăzută în cadrul acestei dispoziții a directivei trebuie să facă obiectul normelor generale ale statului membru în materie de răspundere civilă și de despăgubire, potrivit cărora instanța nu poate obliga reclamantul să repare prejudiciile cauzate printr-o măsură provizorie care ulterior s-a dovedit a fi neîntemeiată ca urmare a nulității brevetului și care s-au produs întrucât pârâtul nu a acționat astfel cum era de așteptat din partea sa în situația respectivă sau pentru a căror producere pârâtul este răspunzător din același motiv, cu condiția ca reclamantul, la solicitarea măsurii provizorii, să fi acționat după cum era de așteptat într-o asemenea situație?

(¹) JO 2004, L 157, p. 45.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Düsseldorf (Germania) la 8 decembrie 2017 – ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Cauza C-690/17)

(2018/C 112/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală

Reclamantă: ÖKO-Test Verlag GmbH

Pârâtă: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Întrebările preliminare

1) Constituie o utilizare nelegală a mărcii, în sensul articolului 9 alineatul (1) a doua teză litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, din Regulamentul 2017/1001 ⁽²⁾ sau al articolului 5 alineatul (1) a doua teză litera (a) din Directiva 2008/95 ⁽³⁾, faptul că

- marca individuală este aplicată pe un produs pentru care marca individuală nu este protejată,
- în cadrul schimburilor comerciale, aplicarea mărcii individuale de către un terț este percepută de public ca un „certificat de testare”, altfel spus, în sensul că bunul a fost produs și introdus pe piață de un terț care nu este supus controlului titularului mărcii, dar acesta din urmă a testat produsul din perspectiva anumitor caracteristici și, pe baza acestei testări, aprecierea rezultată a fost atribuită produsului în certificatul de testare,
- iar marca individuală este înregistrată printre altele pentru „informații și asistență comercială pentru consumatori la selecția unor bunuri și servicii, în special cu utilizarea unor rezultate ale testării și analizei, precum și prin intermediul unor aprecieri privind calitatea”?

2) În cazul în care Curtea dă un răspuns negativ la prima întrebare:

Constituie o utilizare nelegală a mărcii, în sensul articolului 9 alineatul (1) a doua teză, litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 și al articolului 5 alineatul (2) din Directiva 2008/95, faptul că

- marca individuală se bucură de renume numai în calitate de „certificat de testare” (astfel cum a fost descris la prima întrebare), iar
- marca individuală este utilizată de un terț ca un certificat de testare?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene (JO 2017, L 154, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 11 decembrie 2017 – PORR Építési Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-691/17)

(2018/C 112/18)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: PORR Építési Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Întrebările preliminare

1) Prevederile Directivei 2006/112/CE ⁽¹⁾, în special principiile proporționalității, neutralității fiscale și efectivității trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici a autorității fiscale naționale care, fără să existe fraudă fiscală, refuză, la calcularea taxei, dreptul de deducere care s-ar putea exercita pe baza unei facturi cu TVA emise în conformitate cu regimul obișnuit de taxare, întrucât consideră că ar fi fost corect ca factura aferentă operațiunii să se emită în conformitate cu regimul de taxare inversă, și fără ca, înainte de a i se refuza dreptul de deducere,

— să se verifice dacă emitentul facturii poate restitui destinatarului facturii cuantumul TVA-ului plătit în mod necuvenit și

— să se verifice dacă emitentul facturii poate, din punct de vedere legal (în cadrul juridic național), să o rectifice și să o regularizeze, obținând astfel de la autoritatea fiscală restituirea taxei plătite în mod necuvenit de acesta?

2) Prevederile Directivei 2006/112/CE, în special principiile proporționalității, neutralității fiscale și efectivității trebuie interpretate în sensul că se opun unei practici a autorității fiscale naționale care refuză, la calcularea taxei, dreptul de deducere care s-ar putea exercita pe baza unei facturi cu TVA emise în conformitate cu regimul obișnuit de taxare, întrucât consideră că ar fi fost corect ca factura aferentă operațiunii să se emită în conformitate cu regimul de taxare inversă, și potrivit căruia, la achitarea taxei, nu se dispune restituirea către destinatarul facturii a taxei plătite în mod necuvenit, deși emitentul facturii a achitat la bugetul finanțelor publice cuantumul TVA-ului aferent facturilor?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p.1, Ediție specială 9/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 11 decembrie 2017 – Telecom Italia SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

(Cauza C-697/17)

(2018/C 112/19)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: Telecom Italia SpA

Intimați: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Întrebările preliminare

Articolul 28 alineatul (2) prima teză din Directiva 2014/24/UE⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că impune o identitate juridică și economică deplină între operatorii preselectați și cei care depun oferte în cadrul unei proceduri restrânse, și, în special, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că se opune unui acord încheiat între societățile holding care controlează doi operatori preselectați într-un moment cuprins între preselecție și depunerea ofertelor, în cazul în care: a) un astfel de acord are ca obiect și ca efect (inter alia) realizarea unei fuziuni prin absorbția uneia dintre întreprinderile preselectate de către o alta dintre acestea (operațiune, de altfel, autorizată de Comisia Europeană); b) efectele operațiunii de fuziune s-au produs după depunerea ofertei de către întreprinderea absorbantă (astfel încât, la momentul depunerii ofertei, componența acesteia nu era modificată față de cea existentă la momentul preselecției); c) întreprinderea ulterior absorbită (a cărei componență nu era modificată la data limită pentru depunerea ofertelor) a decis însă să nu participe la procedura restrânsă, probabil în aplicarea programului contractual stabilit prin acordul încheiat între societățile holding?

⁽¹⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, p. 65).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 14 decembrie 2017 – Unareti SpA/Ministero dello Sviluppo Economico și alții

(Cauza C-702/17)

(2018/C 112/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Unareti SpA

Pârâte: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico – Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Întrebarea preliminară

În special, se solicită Curții să stabilească dacă aceste principii și norme se opun unei reglementări naționale precum reglementarea menționată mai sus care prevede o aplicare retroactivă a criteriilor de determinare a cuantumului rambursărilor cuvenite foștilor concesionari care afectează raporturi contractuale anterioare sau dacă o astfel de aplicare este justificată, inclusiv în lumina principiului proporționalității, de cerința de a proteja alte interese publice, cu relevanță europeană, aferente cerinței de a permite o mai bună protecție a poziției concurențiale a pieței de referință, împreună cu protecția sporită a utilizatorilor serviciului care ar putea suporta, în mod indirect, efectele unei eventuale majorări a sumelor cuvenite foștilor concesionari.

**Recurs introdus la 18 decembrie 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a șaptea) din 10 octombrie 2017 în cauza T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/
Comisia Europeană**

(Cauza C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França, agenți)

Celelalte părți din procedură: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 10 octombrie 2017 în cauza T-435/15, Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd/Comisia, respingerea acțiunii în primă instanță și obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată;
- sau, în subsidiar
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului; soluționarea cererilor cu privire la cheltuielile de judecată aferente procedurilor în primă instanță și în recurs odată cu fondul.

Motivele și principalele argumente

Recursul Comisiei privește Hotărârea Tribunalului din 10 octombrie 2017 în cauza T-435/15. În această hotărâre, Tribunalul a anulat, în măsura în care vizează societatea Kolachi Raj, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/776 ⁽¹⁾ al Comisiei din 18 mai 2015 de extindere a taxei antidumping definitive instituite prin Regulamentul (UE) nr. 502/2013 al Consiliului asupra importurilor de biciclete originare din Republica Populară Chineză la importurile de biciclete expediate din Cambodgia, Pakistan și Filipine, indiferent dacă acestea sunt sau nu declarate ca fiind originare din Cambodgia, Pakistan sau Filipine.

Comisia se întemeiază, în susținerea recursului formulat, pe un motiv unic de recurs.

Comisia consideră că Tribunalul a interpretat în mod eronat articolul 13 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază. În primul rând, în hotărârea atacată, Tribunalul a importat în mod incorect regulile de origine la aplicarea articolului 13 din regulamentul de bază și la interpretarea termenilor „provin din” utilizați la articolul 13 alineatul (2) litera (b) din acesta. În al doilea rând, Tribunalul a restrâns în mod incorect tipul de elemente de probă pe care Comisia le poate utiliza pentru a dovedi că piesele „provin” din țări care fac obiectul măsurilor antidumping. Potrivit Comisiei, interpretarea adoptată de Tribunal nu este în conformitate cu textul, cu contextul și nici cu finalitatea articolului 13 din regulamentul de bază, nici cu jurisprudența Curții de Justiție referitoare la măsurile antidumping.

⁽¹⁾ JO 2015, L 122, p. 4.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 18 decembrie 2017 – CCC –
Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio**

(Cauza C-710/17)

(2018/C 112/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Pârâtă: Comune di Tarvisio

Întrebările preliminare

Este compatibilă cu articolul 48 din Directiva 2004/18/CE ⁽¹⁾ din 31 martie 2004 o normă precum cea prevăzută la articolul 53 alineatul 3 din Decretul legislativ nr. 163 din 16 aprilie 2006, care permite participarea unei întreprinderi cu un proiectant „indicat” care, la rândul său, întrucât nu este ofertant, nu poate recurge la instituția menționării capacităților unui terț?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Italia) la 20 decembrie 2017 – EN.SA. Srl/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

(Cauza C-712/17)

(2018/C 112/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Părțile din procedura principală

Apelantă: EN.SA. Srl

Intimată: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Întrebarea preliminară

În ipoteza unor operațiuni considerate inexistente care nu au cauzat un prejudiciu bugetului de stat și nu au produs niciun beneficiu fiscal contribuabilului, reglementarea națională care rezultă din aplicarea articolului 19 (Deducerea) și a articolului 21 alineatul 7 (Facturarea operațiunilor) din Decretul Președintelui Republicii 633 din 26 octombrie 1972 și a articolului 6 alineatul 6 din Decretul legislativ 471 din 18 decembrie 1997 (Încălcarea obligațiilor referitoare la documentarea, la înregistrarea și la identificarea operațiunilor) este compatibilă cu principiile comunitare în materie de TVA elaborate de Curtea de Justiție, dat fiind că aplicarea simultană a normelor naționale determină:

- nedeductibilitatea reiterată și repetată a taxei pe achiziții, plătită de cesionar pentru fiecare tranzacție contestată, care privește aceeași entitate și aceeași bază de impozitare;
 - aplicarea taxei și plata acesteia în privința cedentului (și împiedicarea restituirii plății nedatorate), pentru operațiunile de vânzare corespunzătoare și în oglindă, considerate de asemenea inexistente;
 - aplicarea unei sancțiuni egale cu valoarea taxei pe achiziții considerate nedeductibilă?
-

Acțiune introdusă la 21 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Polonă**(Cauza C-715/17)**

(2018/C 112/24)

*Limba de procedură: polona***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Stobiecka-Kuik și G. Wils, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin necomunicarea la intervale regulate, cel puțin o dată la trei luni, a unui număr adecvat de solicitanți care pot fi transferați rapid pe teritoriul său, de la 16 martie 2016, Republica Polonă și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului și în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului, precum și, prin urmare, celelalte obligații referitoare la transfer prevăzute la articolul 5 alineatele (4)-(11) din cele două decizii ale Consiliului sus-menționate;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Mecanismul provizoriu de transfer în situații de urgență a fost instituit prin intermediul a două decizii ale Consiliului adoptate în septembrie 2015, mai precis al Deciziei (UE) 2015/1523 ⁽¹⁾ și al Deciziei (UE) 2015/1601 ⁽²⁾, în temeiul cărora statele membre s-au angajat să transfere din Italia și din Grecia persoane care au nevoie de protecție internațională.

Deciziile Consiliului impun statelor membre obligația de a propune o dată la trei luni locuri disponibile pentru transfer, în scopul garantării funcționării în bune condiții și în mod ordonat a procedurii de transfer. Deși aproape toate celelalte statele membre au realizat demersurile necesare pentru a asigura respectarea angajamentelor lor în materie, inclusiv pentru transfer, Republica Polonă nu a efectuat niciun transfer, iar din luna decembrie 2015 nu a mai propus locuri noi în vederea transferului.

La 16 iunie 2017, Comisia a inițiat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Republicii Polone.

Întrucât răspunsul Republicii Polone nu a fost considerat satisfăcător, Comisia a decis să treacă la etapa următoare a procedurii, și anume la emiterea unui aviz motivat la 26 iulie 2017.

Întrucât nici răspunsul la avizul motivat nu a fost considerat satisfăcător, Comisia a decis să introducă o acțiune împotriva Republicii Polone în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru neîndeplinirea obligațiilor sale juridice privind transferul.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO 2015, L 239, p. 146).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO 2015, L 248, p. 80).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Ungaria**(Cauza C-718/17)**

(2018/C 112/25)

*Limba de procedură: maghiara***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: A. Tokár și G. Wils, agenți)*Pârâtă:* Ungaria**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care decurg din articolul 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului prin faptul că nu a indicat, la intervale regulate și cel puțin o dată la trei luni, numărul solicitanților care pot fi transferați rapid pe teritoriul său și că, în consecință, nu și-a îndeplinit nici celelalte obligații în materie de transfer prevăzute de articolul 5 alineatele (4)-(11) din aceeași decizie;
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cele două decizii adoptate de Consiliu în luna septembrie a anului 2015, și anume Decizia (UE) 2015/1523 ⁽¹⁾ a Consiliului și Decizia (UE) 2015/1601 ⁽²⁾ a Consiliului, au instituit un mecanism de transfer temporar și de urgență în cadrul căruia statele membre și-au asumat obligația de a transfera de pe teritoriul Italiei și al Greciei persoane care au nevoie de protecție internațională.

Deciziile Consiliului obligau statele membre să ofere trimestrial locuri pentru solicitanții care puteau fi transferați, garantând în acest mod o desfășurare rapidă și ordonată a procedurii de transfer. Deși aproape toate statele membre au transferat solicitanți și și-au asumat obligații în materie, Ungaria nu a adoptat niciun tip de măsură de la declanșarea mecanismului de transfer.

La 16 iunie 2017, Comisia a deschis o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Ungariei în legătură cu Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului.

Întrucât a considerat că răspunsul furnizat de Ungaria nu era satisfăcător, Comisia a trecut la etapa următoare a procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor și, la data de 26 iulie 2017, a adresat Ungariei un aviz motivat.

Întrucât nu a considerat satisfăcător nici răspunsul la avizul motivat, Comisia a decis să sesizeze Curtea pentru ca aceasta să constate că Ungaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în materie de transfer.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO 2015, L 239, p. 146).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei (JO 2015, L 248, p. 80).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2017 – Comisia Europeană/Republica Cehă**(Cauza C-719/17)**

(2018/C 112/26)

*Limba de procedură: ceha***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: Z. Malůšková și G. Wils, în calitate de agenți)*Pârâtă:* Republica Cehă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin necomunicarea la intervale regulate, cel puțin o dată la trei luni, a numărului corespunzător de solicitanți care ar putea fi transferați rapid pe teritoriul său, Republica Cehă și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1523 a Consiliului din 14 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei ⁽¹⁾ și în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Decizia (UE) 2015/1601 a Consiliului din 22 septembrie 2015 de instituire a unor măsuri provizorii în domeniul protecției internaționale în beneficiul Italiei și al Greciei ⁽²⁾, precum și, prin urmare, celelalte obligații referitoare la transfer prevăzute la articolul 5 alineatele (4)-(11) din cele două decizii ale Consiliului;
- obligarea Republicii Cehe la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În luna septembrie a anului 2015, Consiliul a adoptat un program provizoriu de transferuri de urgență prin intermediul a două decizii, mai precis al Deciziei (UE) 2015/1523 și al Deciziei (UE) 2015/1601, în temeiul cărora statele membre s-au angajat să transfere din Italia și din Grecia persoane care au nevoie în mod clar de protecție internațională.

Deciziile Consiliului impun statelor membre obligația de a propune o dată la trei luni locuri disponibile pentru transfer, în scopul garantării unei proceduri rapide și ordonate de transfer. Deși aproape toate statele au efectuat transferuri și s-au conformat obligațiilor lor în materie, Republica Cehă nu a efectuat niciun transfer din luna august 2016 și de mai mult de un an nu a mai propus locuri noi.

La 15 iunie 2017, Comisia a inițiat o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Republicii Cehe.

Întrucât răspunsul Republicii Cehe nu a fost considerat satisfăcător, Comisia a decis să treacă la etapa următoare a procedurii, și anume la emiterea unui aviz motivat la 26 iulie 2017.

Întrucât răspunsul la avizul motivat nu a fost considerat satisfăcător, Comisia a decis să introducă o acțiune împotriva Republicii Cehe în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene, pentru neîndeplinirea obligațiilor privind transferul.

⁽¹⁾ JO 2015, L 239, p. 146.

⁽²⁾ JO 2015, L 248, p. 80.

**Recurs introdus la 24 decembrie 2017 de Comisia Europeană împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a treia) din 13 octombrie 2017 în cauza T-572/16, Brouillard/Comisia**

(Cauza C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Mihaylova, G. Gattinara, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Alain Laurent Brouillard

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 13 octombrie 2017, Brouillard/Comisia (T-572/16);
- respingerea acțiunii în primă instanță;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente ambelor proceduri.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv de recurs se întemeiază pe denaturare. Acest motiv este compus din trei aspecte și privește punctele 36, 39, 43-56, 62 și 63 din hotărârea atacată.

Prin intermediul primului aspect, Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea anunțului de concurs. La punctele 36, 45 și 47-56 din hotărârea atacată, acesta a considerat în mod eronat, pe de o parte, că adjectivul „complet” folosit în expresia „formare juridică completă”, care figurează în anunțul de concurs, nu se referea la conținutul diplomei cerute, și, pe de altă parte, că cuvântul „corespunzător”, cuprins în expresia „o diplomă minimum de licență”, nu se referea la diplomă, ci la formare. În plus, Comisia consideră că interpretarea contextuală și teleologică nu susține cu nimic concluziile Tribunalului, întrucât interpretarea condițiilor de participare la un concurs trebuie să se facă în lumina descrierii sarcinilor posturilor care trebuie ocupate, care erau, potrivit anexei I la anunțul de concurs, atribuții de traducere care trebuie îndeplinite de „juriști cu o diplomă de studii”.

Prin intermediul celui de al doilea aspect, Comisia invocă o eroare de drept în interpretarea articolului 5 alineatul (3) litera (c) punctul (i) din statut la punctele 46-49 și 52-53 din hotărârea atacată. Comisia consideră că această dispoziție din statut nu are nicio relevanță pentru procedurile de recrutare și, în special, nu se opune ca o administrație, la stabilirea cuprinsului unui anunț de concurs, să prevadă condiții de participare mai severe decât criteriile prevăzute în această dispoziție. Contrar, celor prevăzute de Tribunal, un anunț de concurs nu poate fi interpretat în lumina acestei dispoziții statutare.

Prin intermediul celui de al treilea aspect, Comisia invocă o denaturare a conținutului masterului cu finalitate profesională de la Université de Poitiers și a actului de candidatură a reclamantului în primă instanță. Comisia consideră că reiese în mod vădit din aceste două elemente de probă că reclamantul nu dispunea de o diplomă care să confirme un master 2 de 5 ani de studii, impuși de anunțul de concurs. Prin urmare, constatările Tribunalului de la punctele 39, 43, 44 și 52-54 din hotărârea atacată sunt eronate.

Al doilea motiv de recurs se întemeiază pe o eroare de drept în interpretarea normelor care reglementează delimitarea atribuțiilor unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs la verificarea existenței diplomei unui candidat. Acest al doilea motiv, care privește punctele 37, 52 și 54-56 din hotărârea atacată, urmărește să conteste raționamentul Tribunalului potrivit căruia comisia de evaluare trebuia să accepte diploma reclamantului din primă instanță numai pe baza dispozițiilor naționale privind eliberarea diplomei.

Al treilea motiv de recurs, care privește punctele 39, 44, 47, 48, 52 și 57-61 din hotărârea atacată, se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare, întrucât Tribunalul nu a indicat în mod suficient în temeiul căror elemente din dosar ar fi dispus de o diplomă care să îi permită să respecte condiția impusă de anunțul de concurs. În plus, Tribunalul s-ar contrazice întrucât, afirmând că formarea juridică completă și diploma care atestă un ciclu complet de studii universitare erau două concluzii diferite, a constatat existența diplomei, fără a indica ce element poate dovedi existența unei formări juridice complete. În sfârșit, Tribunalul nu a explicat suficient motivul pentru care, în Hotărârea pronunțată în cauza T-420/13, care are autoritate de lucru judecat, diploma reclamantului a fost refuzată într-o procedură de atribuire a unui contract de traducere „freelance” pentru administrația Curții de Justiție, deși această diplomă ar fi justificat în prezent ca reclamantul să poată fi numit jurist-lingvist de carieră în serviciile de traducere ale Curții.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okrazhen sad – Blagoevgrad (Bulgaria) la 16 ianuarie 2018 – Brian Andrew Kerr/ Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Cauza C-25/18)

(2018/C 112/28)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Okrazhen sad – Blagoevgrad

Părțile din procedura principală

Reclamant: Brian Andrew Kerr

Pârâți: Pavlo Postnov, Natalia Postnova

Întrebările preliminare

- 1) Hotărârile unei entități juridice fără personalitate juridică, care iau naștere prin lege în considerarea particularității dreptului deținut, adoptate cu votul majorității membrilor, dar obligatorii pentru toți membrii, inclusiv pentru cei care nu le-au votat, constituie temeiul unei „obligații în materie contractuală” pentru stabilirea competenței internaționale potrivit articolului 7 punctul 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 ⁽¹⁾?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare: Trebuie aplicate unor astfel de hotărâri normele privind stabilirea legislației aplicabile unor raporturi contractuale prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 593/2008 ⁽²⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I)?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la primele două întrebări: Trebuie aplicate unor astfel de hotărâri dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 864/2007 ⁽³⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) și care dintre temeiurile creanțelor necontractuale menționate în regulamentul prezintă relevanță în speță?
- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima sau la a doua întrebare: Hotărârile entităților fără personalitate juridică privind cheltuielile pentru întreținerea clădirii trebuie considerate un „contract de prestări servicii” în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) sau „contracte privind un drept real imobiliar sau privind dreptul de locațiune asupra unui imobil”, în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (c) din acest regulamentul?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2012, L 351, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 593/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iunie 2008 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale (Roma I) (JO 2008, L 177, p. 6).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 864/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (Roma II) (JO 2007, L 199, p. 40).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour du travail de Liège (Belgia) la 18 ianuarie 2018 – V/
Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL**

(Cauza C-33/18)

(2018/C 112/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour du travail de Liège

Părțile din procedura principală

Reclamant: V

Pârâte: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 87 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului european și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că persoana care, înainte de 1 mai 2010, a început să desfășoare o activitate salariată în Marele Ducat al Luxemburgului și o activitate independentă în Belgia trebuie să transmită, pentru a fi supusă legislației aplicabile în temeiul Regulamentului nr. 883/2004, o solicitare expresă în acest sens, chiar dacă nu era supusă niciunui sistem de securitate socială în Belgia înainte de 1 mai 2010 și a fost supusă legislației belgiene privind statutul social al lucrătorilor care desfășoară activități independente numai în mod retroactiv, după expirarea termenului de trei luni care a început să curgă de la 1 mai 2010?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, solicitarea menționată de articolul 87 alineatul (8) din Regulamentul nr. 883/2004, transmisă în împrejurările descrise mai sus, determină aplicarea legislației statului competent în temeiul Regulamentului nr. 883/2004 cu efect retroactiv de la 1 mai 2010?

⁽¹⁾ JO L 166, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 19 ianuarie 2018 – Vueling Airlines SA/Jean-Luc Poignant

(Cauza C-37/18)

(2018/C 112/30)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vueling Airlines SA

Pârât: Jean-Luc Poignant

Întrebările preliminare

- 1) Interpretarea dată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în Hotărârea A-Rosa Flussschiff, C-620/15, articolului 14 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 ⁽²⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 ⁽³⁾, se aplică unui litigiu având ca obiect infracțiunea de muncă disimulată în care certificatele E 101 au fost eliberate în temeiul articolului 14 alineatul (1) litera (a), în aplicarea articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 574/72/CE al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71 ⁽⁴⁾, deși situația respectivă intra sub incidența articolului 14 alineatul (2) litera (a) punctul (i) pentru salariații care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului membru al cărui resortisanți sunt și pe care întreprinderea de transport aerian stabilită într-un alt stat membru are o sucursală, iar simpla lectură a certificatului E 101 care menționează un aeroport ca loc de desfășurare a activității unui salariat și o întreprindere aeriană ca angajator ar permite să se deducă faptul că acesta a fost obținut în mod fraudulos?

- 2) În caz afirmativ, principiul supremației dreptului Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune ca o instanță națională, pentru care, în aplicarea dreptului său intern, autoritatea de lucru judecat din penal este obligatorie pentru instanța civilă, procedeează în conformitate cu o decizie a unei instanțe penale pronunțate într-un mod incompatibil cu normele dreptului Uniunii Europene prin obligarea în civil a unui angajator la plata de daune interese către un salariat exclusiv în temeiul condamnării penale a aceluia angajator pentru muncă disimulată?

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 de modificare și actualizare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 de aplicare a regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității și a Regulamentului (CEE) nr. 574/72 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (JO L 28, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 4, p. 35).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii nesalariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității, precum și a Regulamentului (CEE) nr. 574/72 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 (JO L 117, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 211).
- ⁽⁴⁾ Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu salariații și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în interiorul Comunității (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 74).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 24 ianuarie 2018 – Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale

(Cauza C-43/18)

(2018/C 112/31)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Compagnie d'entreprises CFE SA

Pârâtă: Région de Bruxelles-Capitale

Întrebările preliminare

- 1) Decretul prin care un organ al unui stat membru desemnează o arie specială de conservare, în conformitate cu Directiva 92/43/CEE din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a faunei și florei sălbatice ⁽¹⁾, și care conține obiective de conservare și măsuri preventive generale cu valoare normativă reprezintă un plan sau un program în sensul Directivei 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului ⁽²⁾?
- 2) Mai precis, un astfel de decret intră sub incidența articolului 3 alineatul (4) ca plan sau program care definește cadrul în care punerea în aplicare a proiectelor poate fi autorizată în viitor, astfel încât statele membre trebuie să stabilească dacă el poate avea efecte semnificative asupra mediului, conformându-se alineatului (5)?
- 3) Articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor [planuri și programe] asupra mediului trebuie interpretat în sensul că același decret de desemnare nu îi este aplicabil articolul 3 alineatul (4) din aceasta?

⁽¹⁾ JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

⁽²⁾ JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135.

Acțiune introdusă la 29 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Austria**(Cauza C-51/18)**

(2018/C 112/32)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: N. Gossement, B.-R. Killmann, agenți)*Pârâtă:* Republica Austria**Concluziile reclamantei**

Reclamanta solicită:

- constatarea faptului că prin impunerea taxei pe valoarea adăugată asupra remunerației datorate în temeiul unui drept de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din Directiva privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată;
- obligarea Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea cererii, reclamanta invocă următoarele motive:

Austria supune taxei pe valoarea adăugată remunerația datorată autorului unei opere originale de artă grafică sau plastică cu prilejul revânzării acestei opere în temeiul unui drept de suită introdus în Austria în cadrul punerii în aplicarea a Directivei 2001/84/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale. Prin aceasta, Republica Austria încalcă articolului 2 din Directiva privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

În privința dreptului de suită nu există nici un raport întemeiat pe un schimb de prestații între autorul și debitorul obligației de plată. Partea din produsul vânzării care se plătește autorului în temeiul dreptului de suită rezultă din lege și este concepută în așa fel încât vânzătorul sau înstrăinătorul să plătească remunerația autorului fără ca acesta din urmă să-i asigure vreo prestație. Astfel, autorul a executat prestația încă înainte de revânzare, prin prima punere în circulație a operei originale.

Remunerația care rezultă din dreptul de suită datorat autorului nu corespunde așadar contravalorii vreunei prestații furnizate de autor, ci este determinată numai pe baza prețului de revânzare, al cărui cuantum nu poate fi influențat de autor. Remunerația este în beneficiul autorului, fără ca acesta să furnizeze vreo prestație constând fie în obligația de a face, fie în obligația de a nu face ceva și cu atât mai mult, fără ca acesta să o poată realiza. Prin urmare, remunerația în temeiul dreptului de suită nu constituie plata unei livrări sau a unei prestații în sensul articolului 2 din Directiva privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

⁽¹⁾ Directiva 2001/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale (JO 2001, L 272, p. 32, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 240)

Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Bulgaria**(Cauza C-61/18)**

(2018/C 112/33)

*Limba de procedură: bulgara***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: G. von Rintelen, K. Walkerová, G. Koleva, agenți)

Pârâtă: Republica Bulgaria

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea, până la 18 septembrie 2016, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2014/89/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim (JO L 257, 28.8.2014, p. 135) sau, în orice caz, prin necomunicarea respectivelor acte Comisiei, Republica Bulgaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Bulgaria, în conformitate cu articolul 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 14 089,60 euro pe zi începând de la data pronunțării hotărârii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor din partea Republicii Bulgaria.

Motivele și principalele argumente

1. Articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim prevede că statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma directivei până la 18 septembrie 2016. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele acestor acte. Dată fiind necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a directivei, Comisia a decis să sesizeze Curtea.
2. În cererea sa introductivă, Comisia propune obligarea Republicii Bulgaria la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 14 089,60 euro pe zi. Cuantumul penalității cu titlu cominatoriu este calculat ținând seama de gravitatea și de durata încălcării, precum și de efectul disuasiv și având în vedere capacitatea de plată a acestui stat membru.

⁽¹⁾ JO 2014, L 257, p. 135.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Austria

(Cauza C-76/18)

(2018/C 112/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. von Rintelen, P. Ondrůšek și M. Noll-Ehlers, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE ⁽¹⁾, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru transpunerea directivei menționate în dreptul național sau prin necomunicarea acestora Comisiei;
- obligarea pârâtei, în conformitate cu articolul 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în valoare de 42 377 de euro pe zi pentru neîndeplinirea obligației sale de a comunica măsurile de transpunere;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 106 alineatul (1) din Directiva 2014/25, statele membre aveau obligația de a adopta actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a armoniza dreptul național cu directiva menționată cel târziu la 18 aprilie 2016. Întrucât Republica Austria nu a adoptat toate actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru această transpunere sau nu a comunicat Comisiei măsurile adoptate, Comisia a decis să sesizeze Curtea.

În cadrul acțiunii sale, Comisia solicită obligarea Republicii Austria la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 42 377 de euro pe zi. Cuantumul penalității a fost stabilit ținând seama de gravitatea și de durata încălcării, precum și de efectul disuasiv, în funcție de capacitatea de plată a acestui stat membru.

⁽¹⁾ JO 2014, L 94, p. 243.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Austria**(Cauza C-77/18)****(2018/C 112/35)***Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek și G. von Rintelen, agenți)

Pârâtă: Republica Austria

Concluziile reclamantei

- Constatarea că, prin neadoptarea, respectiv prin necomunicarea către Comisie a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare transunerii Directivei 2014/24/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 24 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Austria, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 42 377 de euro pe zi pentru încălcarea obligației de comunicare a măsurilor de transpunere;
- obligarea Republicii Austria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Potrivit articolului 90 alineatul (1) din Directiva 2014/24/UE, statele membre au fost obligate să adopte până cel târziu la 18 aprilie 2016 măsurile naționale necesare adaptării dreptului intern la obligațiile prevăzute de această directivă. Întrucât Republica Austria nu a adoptat, respectiv nu a comunicat Comisiei toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare transunerii directivei menționate, Comisia a decis sesizarea Curții.

Prin intermediul acțiunii formulate, Comisia solicită obligarea Republicii Austria la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 42 377 de euro pe zi. Cuantumul penalității cu titlu cominatoriu a fost calculat ținând seama de gravitatea și de durata încălcării, precum și de efectul disuasiv în funcție de capacitatea de plată a acestui stat membru.

⁽¹⁾ JO 2014, L 94, p. 65.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Comisia Europeană/Republica Austria**(Cauza C-79/18)**

(2018/C 112/36)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: G. von Rintelen, P. Ondrůšek și M. Noll-Ehlers, agenți)*Pârâtă:* Republica Austria**Concluziile reclamantei**

- Constatarea faptului că Republica Austria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune ⁽¹⁾, prin neadoptarea, cu excepția articolelor 46 și 47 în landurile Viena, Styria și Carintia, a tuturor actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru transpunerea directivei menționate în dreptul național sau prin necomunicarea acestora Comisiei;
- obligarea pârâtei, în conformitate cu articolul 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în valoare de 52 972 de euro pe zi pentru neîndeplinirea obligației sale de a comunica măsurile de transpunere;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În temeiul articolului 51 alineatul (1) din Directiva 2014/23, statele membre aveau obligația de a adopta actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru a armoniza dreptul național cu directiva menționată cel târziu la 18 aprilie 2016. Întrucât Republica Austria nu a adoptat toate actele cu putere de lege și normele administrative necesare pentru această transpunere sau nu a comunicat Comisiei măsurile adoptate, Comisia a decis să sesizeze Curtea.

În cadrul acțiunii sale, Comisia solicită obligarea Republicii Austria la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 52 972 de euro pe zi. Cuantumul penalității a fost calculat ținând seama de gravitatea și de durata încălcării, precum și de efectul disuasiv, în funcție de capacitatea de plată a acestui stat membru.

⁽¹⁾ JO 2014, L 94, p. 1.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 8 februarie 2018 – POA/Comisia

(Cauza T-74/16) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind cererea de înregistrare a unei denumiri în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012 — Documente emise de Comisie — Documente emise de un stat membru — Articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1049/2001 — Refuzul accesului — Obligația de motivare — Excepție referitoare la protecția procesului decizional — Excepție referitoare la protecția procedurilor jurisdicționale — Întinderea controlului efectuat de instituție și de instanța Uniunii cu privire la motivele de opoziție invocate de statul membru”]

(2018/C 112/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Cipru) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Baquero Cruz și F. Clotuche-Duvieusart, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Ares (2005) 5632670 a secretarului general al Comisiei din 7 decembrie 2015 de respingere a cererii de confirmare introdusă prin scrisoarea din 15 septembrie 2015 prin care reclamanta solicita, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială 01/vol.3, p. 76), accesul la documente referitoare, pe de o parte, la cererea de înregistrare CY/PDO/0005/01243 a „Halloumi” ca denumire de origine protejată (DOP), în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO 2012, L 343, p.1) și, pe de altă parte, la cererea de înregistrare anterioară. CY/PDO/0005/00766 a „Halloumi” ca DOP.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 145 din 25.4.2016.

Hotărârea Tribunalului din 8 februarie 2018 – Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Marpefa (Vieta)

(Cauza T-879/16) ⁽¹⁾

„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de decădere — Marca Uniunii Europene figurativă Vieta — Utilizare serioasă a mărcii — Decizie adoptată în urma anulării unei decizii anterioare de către Tribunal — Articolul 65 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 72 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2017/1001] — Autoritate de lucru judecat”

(2018/C 112/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: S. Malynicz, QC)

Pârât: Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezențanți: J. Crespo Carrillo și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Marpefa, SL (Barcelona, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 octombrie 2016 (cauza R 1010/2016-4), privind o procedură de decădere între Sony Computer Entertainment Europe Ltd și Marpefa

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 4 octombrie 2016 (cauza R 1010/2016-4), privind o procedură de decădere între Sony Computer Entertainment Europe Ltd și Marpefa, SL.
- 2) Obligă EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 53, 20.2.2017.

Hotărârea Tribunalului din 8 februarie 2018 – Institute for Direct Democracy in Europe/Parlamentul

(Cauza T-118/17) ⁽¹⁾

„Drept instituțional — Parlamentul European — Decizie prin care se acordă o subvenție unei fundații politice pentru anul 2017 și care prevede prefinanțarea a 33 % din cuantumul maxim al subvenției și obligația de a furniza o garanție bancară de prefinanțare — Acțiune în anulare — Act atacabil — Admisibilitate — Obligația de imparțialitate — Dreptul la apărare — Regulamentul financiar — Norme de aplicare a Regulamentului financiar — Regulamentul (CE) nr. 2004/2003 — Proportionalitate”

(2018/C 112/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Bruxelles, Belgia) (reprezențanți: E. Plasschaert și É. Montens, avocați)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: C. Burgos și S. Alves, agenți)

Obiectul

Cerere formulată în temeiul articolului 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei FINS-2017-28 a Parlamentului European din 12 decembrie 2016 privind acordarea unei subvenții reclamantei, în măsura în care această decizie suspendă plata respectivei subvenții pentru anul 2017 și în măsura în care aceasta limitează prefinanțarea la 33 % din cuantumul maxim al subvenției sub rezerva furnizării unei garanții bancare

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Parlamentul European, inclusiv cele aferente procedurii privind măsurile provizorii.*

⁽¹⁾ JO C 121, 18.4.2017.

Ordonanța Tribunalului din 23 ianuarie 2018 – Campailla/Uniunea Europeană

(Cauza T-759/16) ⁽¹⁾

(„Acțiune în despăgubire — Drept instituțional — Răspunderea Uniunii Europene — Decizii pronunțate de Tribunal și de Curte — Acțiune respinsă de Tribunal ca inadmisibilă — Recurs respins ca inadmisibil pentru lipsa reprezentării — Acțiune vădit inadmisibilă”)

(2018/C 112/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Massimo Campailla (Holtz, Luxemburg) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Pârâtă: Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: inițial J. Inghelram și L. Tonini Alabiso, ulterior J. Inghelram și V. Hanley-Emilsson, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE, având ca obiect repararea prejudiciului pretins suferit de reclamant ca urmare a Ordonanței din 6 octombrie 2011, Campailla/Comisia (C-265/11 P, nepublicată, EU:C:2011:644)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) *Domnul Massimo Campailla suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Uniunea Europeană, reprezentată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.*

⁽¹⁾ JO C 78, 13.3.2017.

Ordonanța Tribunalului din 1 februarie 2018 – ExpressVPN/EUIPO (EXPRESSVPN)(Cauza T-265/17) ⁽¹⁾**(„Marcă a Uniunii Europene — Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană — Marca figurativă EXPRESSVPN — Motiv absolut de refuz — Cerere de modificare — Capăt de cerere unic — Inadmisibilitate”)**

(2018/C 112/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Insula Man) (reprezentant: A. Muir Wood, barrister)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 16 februarie 2017 (cauza R 1352/2016-5) privind înregistrarea internațională care desemnează Uniunea Europeană nr. 1265562 a mărcii figurative EXPRESSVPN.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă ExpressVPN Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 202, 26.6.2017.

Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2018 – Republica Elenă/Comisia

(Cauza T-14/18)

(2018/C 112/42)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentați: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou și E. Chroni, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care exclude de la finanțarea Uniunii Europene anumite cheltuieli efectuate de Republica Elenă în domeniul ajutoarelor pe suprafață în cadrul anului de cerere 2014, în cotă de 5 % din valoarea totală a cheltuielilor efectuate pentru ajutoarele pentru pășuni în sumă totală brută de 18 583 893,42 euro (sumă netă 12 482 555,68 euro);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Republica Elenă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că corecția financiară aplicată de 5 % din ajutoarele pe suprafață referitoare la pășuni a fost impusă în mod nejustificat în temeiul unei erori de fapt și încalcă principiul proporționalității.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dispozițiilor articolului 31 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială 14/vol. 1, p. 193) și a articolului 53 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 din 17 decembrie 2013, coroborat cu dispozițiile articolului 12 alineatele (1)-(6) și (8) din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei din 6 august 2014, precum și pe încălcarea orientărilor care rezultă din documentele V1533097 și C(2015) 3675 final ale Comisiei. Republica Elenă invocă în plus nejustificata cumulare a corecțiilor pentru același motiv, precum și încălcarea principiului proporționalității.

Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2018 – Republica Lituania/Comisia Europeană

(Cauza T-19/18)

(2018/C 112/43)

Limba de procedură: lituaniana

Părțile

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūno, R. Krasuckaitės, R. Dzikovič, G. Taluntytės, V. Vasiliauskienės, M. Palionio și A. Dapkuvienės, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

1. anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/2014 a Comisiei din 8 noiembrie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care se impune Lituaniei o corecție financiară de 9 745 705,88 euro privind cheltuielile în legătură cu finanțarea de la Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală;
2. anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/2014 a Comisiei din 8 noiembrie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care se impune Lituaniei o corecție financiară de 546 351,91 euro privind cheltuielile în legătură cu finanțarea de la Fondul european de garantare agricolă și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală;
3. obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

- I. Prin impunerea unei corecții de 9 745 705,88 euro pentru deficiență în controalele principale, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a încălcat **articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013** în măsura în care, în aprecierea gravității neconformității, a naturii încălcărilor și a prejudiciului financiar cauzat Uniunii Europene și:
 1. în baza interpretării greșite a **articolului 24 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011**, a stabilit în mod greșit faptul că evaluările privind eligibilitatea solicitanților efectuate în Lituania sunt insuficiente pentru că:
 - 1.1 controalele efectuate de către autoritățile lituaniene cu privire la subordonarea unei întreprinderi sau o întreprindere afiliată ori o întreprindere parteneră din străinătate nu au fost efectuate cu scopul de a confirma statutul solicitanților ca întreprinderi mici sau mijlocii;
 - 1.2 în Lituania monitorizarea proiectelor recunoscute ca fiind riscante în considerarea presupuselor condiții artificiale este inefficientă.

2. în baza interpretării greșite a **articolului 24 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011**, a stabilit în mod greșit faptul că, calitatea controalelor efectuate în Lituania cu privire la caracterul rezonabil al costurilor a fost insuficientă.
 3. în baza interpretării greșite a **articolului 26 alineatul (1) litera (d) și alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011**, a stabilit în mod greșit faptul că sistemul controalelor la fața locului aplicat în Lituania este insuficient.
 4. în baza interpretării greșite a **articolului 24 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011**, a stabilit în mod greșit că bunurile obținute într-unul dintre proiectele verificate erau predominant utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute pentru proiect.
- II. Prin impunerea unei corecții de 546 351,91 euro pentru deficiență în controalele principale și auxiliare, Comisia a încălcat **articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013** în măsura în care, în aprecierea gravității neconformității, a naturii încălcărilor și a prejudiciului financiar cauzat Uniunii Europene:
1. nu a luat în considerare calculele efectuate de către autoritățile competente ale Republicii Lituania cu privire la prejudiciul financiar cauzat Uniunii Europene în legătură cu divergențele sistemului de aplicare a penalităților aferente încălcărilor privind identificarea și înregistrarea animalelor și care nu sunt prevăzute de dispozițiile relevante din legislația Uniunii Europene, aferente anului de cerere 2014;
 2. nu a luat în considerare calculele efectuate de către autoritățile competente ale Republicii Lituania cu privire la prejudiciul financiar cauzat Uniunii Europene în legătură cu evaluarea prea indulgentă a omisiunii de a respecta cerințele de identificare și de înregistrare ale animalelor, aferente anului de cerere 2014;
 3. întemeindu-se, de asemenea, pe interpretarea greșită a **articolului 51 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009**, a stabilit că, în Lituania, analiza riscurilor nu respectă regulamentul deoarece factorii de risc privind animalele nu au fost incluși în aceasta;
 4. întemeindu-se, de asemenea, pe interpretarea greșită a **articolului 84 din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009**, a stabilit în mod greșit faptul că monitorizarea rezultatelor controalelor efectuată în Lituania nu respectă regulamentul menționat deoarece statisticile au fost furnizate fără respectarea în totalitate a modelelor Comisiei Europene.

Acțiune introdusă la 17 ianuarie 2018 – CV/Comisia

(Cauza T-20/18)

(2018/C 112/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: CV (reprezentant: F. Moyse, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziilor atacate din 15 și din 20 martie 2017 și din 18 octombrie 2017;
- acordarea în favoarea reclamantului a cuantumului de 1 475 de euro cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, majorat cu dobânzile legale de 2,25 %, calculate începând cu data plății sumei menționate sau, cu titlu subsidiar, cu data introducerii reclamației sau, cu titlu mai subsidiar, cu data introducerii cererii introductive, precum și a cuantumului de 1 euro cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe neregularitatea procedurii administrative care a precedat adoptarea deciziilor în litigiu, inclusiv în fața comisiei medicale, prin care a fost respinsă cererea de recunoaștere a originii profesionale a bolii reclamantului, iar anumite cheltuieli și onorarii ale membrilor comisiei medicale au fost puse în sarcina sa.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe eroarea vădită de apreciere săvârșită de un medic în rapoartele sale.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe motivarea insuficientă a deciziilor atacate.

Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2018 – Franța/Comisia**(Cauza T-26/18)****(2018/C 112/45)***Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: F. Alabrune, D. Colas, A.-L. Desjonquères și S. Horrenberger, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare C(2017) 7263 final a Comisiei din 8 noiembrie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), notificată guvernului francez la 9 noiembrie 2017, în măsura în care:
 - include o corecție de 2 246 700 de euro ca urmare a luării în considerare presupus neconforme a elementelor de peisaj în cadrul GAEC, în ceea ce privește „Deficiențele în sistemul LPIS” pentru anii de cerere 2013 și 2014;
 - include o corecție forfetară privind totalitatea suprafețelor care cuprind cel puțin o parcelă calificată drept „lande care pot fi utilizate pentru pășunat”, iar nu doar parcelele calificate drept „suprafețe neeligibile («lande care pot fi utilizate pentru pășunat»)” pentru anii de cerere 2013 și 2014;
 - în ceea ce privește „Eroarea cea mai probabilă, FEADR IACS – 2014-2020” în cadrul anchetei CEB/2016/047; și
 - aplică o corecție forfetară de 100 % departamentului Haute-Corse, pentru anii de cerere 2013-2014, în ceea ce privește „Sistemul de control cu deficiențe grave, Corsica”;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (1) și a anexei III la Regulamentul nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori.

Potrivit reclamantei, Comisia ar fi săvârșit o asemenea încălcare atunci când a considerat, pe de o parte, că elemente precum aflorimentele cu colonii de scleractinieni, iazurile sau pâlcurile arbustive, prevăzute de reglementarea franceză, nu indică bune condiții agricole și de mediu (GAEC) și, pe de altă parte, că aceste dispoziții impun protecția individuală a fiecărui element de peisaj și, în consecință, că aceste elemente nu puteau fi integrate în suprafața totală a suprafețelor agricole.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității. În această privință, reclamanta consideră că, deși litigiul nu ar privi decât parcelele calificate drept „lande care pot fi utilizate pentru pășunat”, Comisia ar fi adoptat o corecție întemeiată pe totalitatea suprafețelor din dosarele care includeau astfel de parcele, inclusiv așadar pe partea din aceste suprafețe care nu ar reprezenta astfel de parcele și în orice caz ar fi ignorat elementele de calcul transmise de autoritățile franceze.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe argumentul potrivit căruia Comisia s-ar fi întemeiat pe date pe care le-ar fi reținut cu încălcarea articolului 6 alineatul (1) și a anexei III la Regulamentul nr. 73/2009 citat anterior, pentru a efectua o corecție financiară de 13 127 243,30 euro în ceea ce privește perioada de programare 2014-2020 a FEADR („RDR 3”).
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și pe nerespectarea obligației de motivare în ceea ce privește „Sistemul de control cu deficiențe grave, Corsica” pentru anii de cerere 2013 și 2014 în decizia atacată, în măsura în care Comisia aplică o corecție financiară de 100 % departamentului Haute-Corse.

A acțiune introdusă la 19 ianuarie 2018 – Planet/Comisia

(Cauza T-29/18)

(2018/C 112/46)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Planet AE Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Atena, Grecia) (reprezentant: Christianos Vasileios Spiridon, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de refuz a Comisiei prin care aceasta a respins tacit cererea reclamantei de acces la documentele cererii de ofertă pentru proiectul EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4; și
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, Planet solicită anularea deciziei tacite a Comisiei prin care aceasta a respins cererea reclamantei de acces la documente în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001, în ceea ce privește procedura de achiziții publice numărul EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4.

Planet susține că decizia de respingere tacită a Comisiei trebuie anulată pentru motivul că nu conține o motivare, care este obligatorie în dreptul Uniunii potrivit articolului 296 TFUE și constituie o normă fundamentală de procedură pentru actele Uniunii.

A acțiune introdusă la 20 ianuarie 2018 – Izuzquiza și Semsrott/Frontex

(Cauza T-31/18)

(2018/C 112/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Luisa Izuzquiza (Madrid, Spania) și Arne Semsrott (Berlin, Germania) (reprezentanți: S. Hilbrans și R. Callsen, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Frontex din 10 noiembrie 2017 (referință: CGO/LAU/18911 c/2017) prin care li se refuză ambilor reclamanți accesul la numele, la pavilionul și la tipul fiecărei nave trimise de Frontex în zona centrală a Mării Mediterane în cadrul operațiunii comune Triton în perioada cuprinsă între 1 iunie 2017 și 30 august 2017;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți, inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate de orice intervenient, chiar dacă prezenta acțiune este respinsă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că Frontex a încălcat Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁽¹⁾, întrucât nu a efectuat examinarea individuală a fiecărui document solicitat pentru a stabili dacă excepția invocată era aplicabilă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Frontex a încălcat articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din acest regulament, referitoare la siguranța publică, întrucât o parte determinată a motivării invocate pentru a justifica aplicarea acestei excepții este greșită în fapt: navele trimise în cadrul acestei operațiuni nu pot fi urmărite prin mijloace accesibile publicului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Frontex a încălcat articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din acest regulament, referitoare la siguranța publică, întrucât motivarea invocată pentru a justifica aplicarea acestei excepții nu ține seama de faptul că reclamanții au solicitat numai informații referitoare la nave trimise într-o perioadă trecută.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Frontex a încălcat articolul 4 alineatul (1) litera (a) prima liniuță din acest regulament, referitoare la siguranța publică, pentru motivul că pârâta nu a ținut seama – și nici nu a răspuns la argumentul invocat de reclamanți – de faptul că o parte din informațiile solicitate fuseseră deja publicate pe Twitter în ceea ce privește unele nave trimise în cadrul operațiunii comune Triton în anul 2017 și că informații comparabile în ceea ce privește navele trimise în cadrul operațiunii comune Triton în anul 2016 fuseseră deja publicate.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că Frontex a încălcat articolul 4 alineatul (6) din acest regulament, întrucât deși se putea prezuma că riscul – inexistent în realitate – ca rețele criminale să eludeze supravegherea frontierelor era real, acest risc ar putea justifica numai refuzul de a comunica informațiile referitoare la numele navelor trimise, nu și la tipul sau la pavilionul acestora.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că Frontex a încălcat articolul 4 alineatul (6) din acest regulament, întrucât nu a luat în considerare posibilitatea de a acorda un acces parțial la informațiile solicitate, deși informații cu privire la unele dintre aceste nave fuseseră deja publicate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001, L 145, p. 43, Ediție specială 01/vol. 3, p. 76).

Acțiune introdusă la 23 ianuarie 2018 – Pracsis și Conceptexpo Project/Comisia și EACEA

(Cauza T-33/18)

(2018/C 112/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Pracsis SPRL (Bruxelles, Belgia) și Conceptexpo Project (Wavre, Belgia) (reprezentant: J.-N. Louis, avocat)

Pârâte: Comisia Europeană și Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii drept admisibilă și fondată;
- anularea deciziilor atacate în măsura în care desemnează Cecoforma drept ofertant câștigător al contractului-cadru al cererii de ofertă EACEA/2017/01, precum și al contractului semnat între EACEA și Cecoforma;
- obligarea Comisiei Europene și a EACEA la plata în solidar către reclamante a sumei de un milion de euro;
- obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament și a obligației de transparență.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe obligația de motivare și pe o eroare vădită de apreciere

Acțiune introdusă la 25 ianuarie 2018 – VF/BCE

(Cauza T-39/18)

(2018/C 112/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: VF (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni admisibilă și întemeiată;
- anularea salariului reclamantului revizuit în 2016 și a salariului anual revizuit cu bonusuri („ASBR”) din 24 mai 2017 notificat în aceeași zi;
- anularea deciziei BCE din 13 septembrie 2017 de respingere a cererii sale de revizuire a cererii de reexaminare administrativă din 2016 și a ASBR;
- anularea deciziei BCE din 20 decembrie 2017 și notificată reclamantului la 21 decembrie 2017 de respingere a procedurii de reclamație din 2016 și a ASBR;
- anularea deciziei de neprelungire a contractului reclamantului din 6 martie 2017;
- anularea deciziei BCE din 4 iulie 2017 de respingere a cererii sale de revizuire administrativă a neprelungirii contractului său;
- anularea deciziei BCE din 15 noiembrie 2017, notificată acestuia la 21 noiembrie 2017, de respingere a contestației acestuia împotriva neprelungirii contractului său;
- obligarea pârâtului la plata prejudiciului material și moral suferit de reclamant;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă următoarele motive.

1. În privința deciziei de neprelungire

- Nelegalitatea neprelungirii: încălcarea articolului 10 litera (c) din Condițiile de angajare a personalului Băncii Centrale Europene („CA”) și a articolului 2.0 din Regulamentul de funcționare („RF”) și încălcarea ierarhiei normelor.
- Nelegalitate: articolul 10 litera (c) din CA și articolul 2.0 din RF încalcă Directiva 1999/70/EC din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, și considerentul (6) al Acordului încheiat între CES, UNICE și CEEP;
- Decizia de neprelungire a fost adoptată pe baza unei aprecieri nelegale și a unor decizii ASBR.

2. În ceea ce privește aprecierea:

- Neregularitate procedurală și lipsa dialogului
- Încălcarea obligației de motivare, încălcarea principiului bunei administrări și a obligației de diligență și lipsa de informare
- Erori vădite de apreciere

3. În ceea ce privește decizia ASBR

- Nelegalitatea normelor ASBR, lipsă de motivare și încălcarea principiului securității juridice
- Lipsa de explicații privind salariul reclamantului, lipsa de transparență și încălcarea obligației de motivare
- Eroare vădită de apreciere

Acțiune introdusă la 30 ianuarie 2018 – Teollisuuden Voima/Comisia

(Cauza T-52/18)

(2018/C 112/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Finlanda) (reprezentanți: M. Powell, solicitor, Y. Utzschneider și K. Struckmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2017) 3777 final a Comisiei din 29 mai 2017 referitoare la declararea drept compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE a concentrării privind achiziționarea întreprinderii New NP de către EDF (cazul COMP/M.7764 –EDF/Areva reactor business) (JO 2017, C 377, p. 5); și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în cadrul prezentelor proceduri

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este afectată de erori vădite de apreciere a definiției pieței de produse pentru ansamblele de combustibil nuclear.
 - ca rezultat al acestor erori, în decizia atacată s-ar fi concluzionat în mod eronat că, în cadrul pieței pentru ansamblele de combustibil destinat reactoarelor cu apă sub presiune, nu există piețe distincte pentru ansamblele europene de combustibil destinat reactoarelor cu apă sub presiune. Ca urmare a erorilor care ar fi fost săvârșite în definirea pieței, în decizia atacată nu s-ar fi analizat efectele achiziționării întreprinderii de reactoare nucleare din cadrul grupului Areva de către EDF (denumită în continuare „operațiunea”) pe această piață de produse mai restrânsă.
 - în plus, examinarea pe fond a pieței mai extinse a ansamblor de combustibil destinat reactoarelor cu apă sub presiune ar fi afectată de erori suplimentare de apreciere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este afectată de erori vădite de apreciere a definiției pieței de produse pentru servicii nucleare.
 - ca rezultat al acestor erori, decizia atacată s-ar fi concluzionat în mod eronat că, în cadrul pieței serviciilor nucleare pentru sistemele nucleare existente de furnizare a aburului, nu există piețe distincte ale serviciilor nucleare ale sistemelor europene de furnizare a aburului pentru reactoarele cu apă sub presiune. Ca urmare a erorilor care ar fi fost săvârșite în definirea pieței, în decizia atacată nu s-ar fi analizat efectele operațiunii pe această piață de produse mai restrânsă în discuție.
 - în plus, examinarea pe fond a pieței mai extinse a serviciilor nucleare pentru sistemele nucleare existente de furnizare a aburului ar fi afectată de erori suplimentare de apreciere.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată este afectată de erori vădite de apreciere a definiției pieței geografice pentru piața în aval a generării și a vânzării angro de energie electrică.

Această definire eronată a pieței geografice ar fi condus la erori suplimentare de apreciere a efectelor operațiunii.

Acțiune introdusă la 31 ianuarie 2018 – Germania/Comisia

(Cauza T-53/18)

(2018/C 112/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze, J. Möller, M. Winkel Müller, F. van Schewick și M. Kottmann, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (UE) 2017/1995 a Comisiei din 6 noiembrie 2017 de menținere în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a referinței standardului armonizat EN 13341:2005 + A1:2011 privind rezervoarele termoplastice statice pentru depozitarea deasupra solului a combustibililor pentru încălzire, a benzinei și a motorinei pentru uz casnic, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2017, L 288, p. 36);
- anularea Deciziei (UE) 2017/1996 a Comisiei din noiembrie 2017 de menținere în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a referinței standardului armonizat EN 12285-2:2005 privind rezervoarele de oțel executate în atelier, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2017, L 288, p. 39);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că deciziile atacate ar încălca obligația de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE. Deciziile atacate nu s-ar pronunța cu privire la chestiunea, centrală în temeiul articolului 18 alineatul (1) din Regulamentul nr. (UE) nr. 305/2011 ⁽¹⁾, dacă standardele armonizate în cauză sunt în conformitate cu mandatele relevante și dacă aceste standarde pot garanta respectarea cerințelor fundamentale aplicabile construcțiilor. Rezultă că nici reclamanta și nici Tribunalul nu sunt în măsură să aprecieze pe ce considerații esențiale de drept și de fapt s-a întemeiat pârâta.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dispozițiilor de fond ale Regulamentului (UE) nr. 305/2011

- În primul rând, deciziile atacate ar încălca articolul 17 alineatul (5) primul și al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 305/2011. Contrar dispozițiilor menționate, pârâta nu pare să fi evaluat în ce măsură standardele armonizate în cauză sunt conforme cu mandatele relevante. Rezultă că pârâta ar fi ignorat faptul că, în fapt, nu exista o astfel de conformitate.
- În al doilea rând, deciziile atacate ar încălca articolul 18 alineatul 2 coroborat cu articolul 3 alineatele (1) și (2), precum și articolul 17 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (UE) nr. 305/2011. Pârâta nu ar fi ținut seama de faptul că standardele armonizate contestate nu conțin metode și criterii de evaluare a performanței produselor în ceea ce privește caracteristicile lor esențiale referitoare la rezistența mecanică și la stabilitate, precum și la stabilitatea și la rezistența la fragmentare sau la strivire a rezervoarelor pentru o utilizare, vizată în domeniul de aplicare al standardelor, în zone seismice inundabile și că, așadar, acestea ar fi incomplete în ceea ce privește trei caracteristici esențiale ale produselor pentru construcții și că, în consecință, această situație ar pune în pericol respectarea cerințelor fundamentale aplicabile lucrărilor de construcții.
- În al treilea rând, pârâta ar fi săvârșit o eroare de apreciere prin respingerea ca inadmisibilă, contrar articolului 18 alineatul (2) din Regulamentul nr. 305/2011, adăugarea unei rezerve solicitate de reclamantă în referințele publicate în Jurnalul Oficial cu privire la standardele armonizate contestate.
- În sfârșit, adoptarea actelor atacate, pârâta ar fi săvârșit o altă eroare de apreciere atunci când a respins eliminarea, solicitată de reclamantă în subsidiar, a referinței publicate în Jurnalul Oficial cu privire la standardele în cauză, făcând trimitere la o posibilitate, existentă potrivit Comisiei, de a le limita sau de a le interzice de către statele membre.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții și de abrogare a Directivei 89/106/CEE a Consiliului (JO 2011, L 88, p. 5).

Acțiune introdusă la 2 februarie 2018 – Mahr/EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Cauza T-58/18)

(2018/C 112/52)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ramona Mahr (Viena, Austria) (reprezentant: T. Rohrer, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Especialidades Vira, SL (Martorell, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „Xocolat” – cerere de înregistrare nr. 14 335 574

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 6 noiembrie 2017 în cauza R 541/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 1001/2017.

Acțiune introdusă la 5 februarie 2018 – Endoceutics/EUIPO – Merck (FEMIVIA)

(Cauza T-59/18)

(2018/C 112/53)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Endoceutics, Inc. (Quebec, Quebec, Canada) (reprezentant: M. Wahlin, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Merck KGaA (Darmstadt, Germania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „FEMIVIA” – cererea de înregistrare nr. 13 148 986

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a doua de recurs a EUIPO din 27 noiembrie 2017 în cauza R 280/2017-2

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă atât în cadrul procedurilor în fața EUIPO, cât și în cadrul procedurilor în fața Tribunalului.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 5 februarie 2018 – Probelte/Comisia

(Cauza T-67/18)

(2018/C 112/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Probelte, SA (Murcia, Spania) (reprezențanți: C. Mereu și S. Saez Moreno, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că acțiunea este admisibilă și întemeiată;
- anularea Regulamentului de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/2065 al Comisiei din 13 noiembrie 2017 de confirmare a condițiilor de aprobare a substanței active 8-hidroxichinolină, astfel cum se prevede în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/408 în ceea ce privește includerea substanței active 8-hidroxichinolină în lista substanțelor susceptibile de înlocuire ⁽¹⁾ (decizia în litigiu);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta arată că pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere și a adus atingere dreptului la apărare al reclamantei, precum și încrederei sale legitime prin adoptarea deciziei în litigiu de respingere a cererii reclamantei de modificare a condițiilor de aprobare a substanței 8-hidroxichinolină și prin includerea acestei substanțe pe lista cu substanțe susceptibile de înlocuire.

În mod mai concret, reclamanta solicită anularea deciziei atacate pentru motivele următoare:

1. Respingerea cererii de modificare a condițiilor de aprobare a substanței 8-hidroxichinolină, astfel cum se prevede în Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 ⁽²⁾, cerere formulată de reclamantă
 - Dreptul la apărare: pârâta nu a supus unei evaluări *inter pares* noile date pe care reclamanta era autorizată în mod explicit să le prezinte în cadrul procedurii de modificare privind substanța 8-hidroxichinolină potrivit dispozițiilor Regulamentului nr. 1107/2009 ⁽³⁾. Prin aceasta, pârâta a privat-o pe reclamantă de posibilitatea de a-și expune punctul de vedere într-un mod corect și eficace. De asemenea, pârâta a inclus substanța 8-hidroxichinolină pe lista cu substanțe susceptibile de înlocuire fără a lua în considerare în mod corespunzător noile date privind testarea ale reclamantei.
 - Încrederea legitimă: pârâta nu a supus unei evaluări *inter pares* noile date pe care reclamanta era autorizată în mod explicit să le prezinte în cadrul procedurii de modificare privind substanța 8-hidroxichinolină potrivit dispozițiilor Regulamentului nr. 1107/2009, deși o informase în mod expres pe reclamantă în acest sens. Procedând astfel, pârâta a adus atingere încrederei legitime pe care o avea reclamanta în faptul că noile date urmau să fie supuse unei evaluări *inter pares* de către toate statele membre.
 - Eroare vădită de apreciere: era clar din punct de vedere științific că datele erau insuficiente și că, prin urmare, noile date prezentate de reclamantă ar fi ajutat la remediarea deficiențelor de clasificare. Pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere, în condițiile în care nu a luat în considerare toate cunoștințele științifice și tehnice actuale referitoare la substanța 8-hidroxichinolină.
2. Modificarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 2015/408 ⁽⁴⁾ în ceea ce privește înscrierea substanței pe lista cu substanțe susceptibile de înlocuire
 - Dreptul la apărare/încrederea legitimă/eroarea vădită: nerespectarea cerințelor referitoare la înscrierea pe lista cu substanțele susceptibile de înlocuire, în conformitate cu punctul 4 din anexa II la Regulamentul nr. 1107/2009; pârâta nu a procedat la o evaluare a expunerii pentru a stabili dacă excepția de la punctul II al anexei se putea aplica la substanța în cauză. Procedând astfel, aceasta a încălcat dispozițiile aplicabile ale Regulamentului nr. 1107/2009, precum și dreptul la apărare al reclamantei și încrederea sa legitimă. Pârâta a săvârșit de asemenea o eroare vădită de apreciere.

⁽¹⁾ JO 2017, L 295, p. 40.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei din 25 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește lista substanțelor active aprobate (JO 2011, L 153, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/408 al Comisiei din 11 martie 2015 privind punerea în aplicare a articolului 80 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și privind stabilirea unei liste a substanțelor susceptibile de înlocuire (JO 2015, L 67, p. 18).

Ațiune introdusă la 7 februarie 2018 – Fränkischer Weinbauverband/EUIPO (Forma unei sticle)**(Cauza T-68/18)**

(2018/C 112/55)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Fränkischer Weinbauverband eV. (Würzburg, Germania) (reprezentanți: L. Petri și M. Gilch, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene tridimensională (Forma unei sticle) – cererea de înregistrare nr. 15 431 281

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2017 în cauza R 413/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Ațiune introdusă la 5 februarie 2018 – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe și CarePool Hannover/Comisia**(Cauza T-69/18)**

(2018/C 112/56)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamante: Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV (Hanovra, Germania) și CarePool Hannover GmbH (Hanovra, Germania) (reprezentant: T. Unger, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2017) 7686 final a Comisiei din 23 noiembrie 2017, privind ajutoarele de stat SA.42268 (2017/E) – Germania, ajutoare de stat pentru subvenționarea misiunilor de ajutor social și SA.42877 (2017/E) – Germania, CarePool Hannover GmbH, precum și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea drepturilor procedurale

Încălcarea unor norme fundamentale de procedură, în sensul articolului 263 al doilea paragraf TFUE, ar rezulta din faptul că pârâta a decis, în pofida dificultăților serioase de evaluare a situației de fapt și juridice, să nu inițieze procedura oficială de investigare. Or, în special, durata procedurii, calitatea motivării pârâtei și comportamentul acesteia în cursul procedurii de control al ajutoarelor în litigiu ar confirma aceste dificultăți serioase în aprecierea aspectului dacă trebuia inițiată procedura oficială de investigare.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare prevăzute la articolul 296 al doilea paragraf TFUE

O altă încălcare a unor norme fundamentale de procedură ar rezulta din faptul că decizia atacată ar fi insuficient motivată și nu ar îndeplini așadar cerințele articolului 296 al doilea paragraf TFUE.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 și următorul TFUE

În plus, ar exista o încălcare a articolului 107 și următorul TFUE în măsura în care pârâta ar fi pornit în mod greșit de la principiul că exista deja o măsură. Subvențiile în litigiu ar fi așadar măsuri noi, care ar îndeplini criteriile unui ajutor.

Acțiune introdusă la 7 februarie 2018 – Sonova Holding/EUIPO (HEAR THE WORLD)

(Cauza T-70/18)

(2018/C 112/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sonova Holding AG (Stäfa, Elveția) (reprezentanți: R. Pansch și A. Sabellek, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: marca Uniunii verbală „HEAR THE WORLD” – înregistrarea nr. 15 274 426

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 21 noiembrie 2017 în cauza R 1645/2017-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 2017/1001.

Acțiune introdusă la 8 februarie 2018 – Italia/Comisia

(Cauza T-71/18)

(2018/C 112/58)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agente e P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea avizului de concurs general EPSO/AD/339/17 – Administratori (AD 7) în următoarele domenii: 1) Economie financiară; 2) Macroeconomie; publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 16 noiembrie 2017, nr. 386 A.
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 263, 264 și 266 TFUE întrucât Comisia nu a respectat autoritatea Hotărârii Curții în cauza C-566/10 P și a Hotărârii Tribunalului în cauzele T-124/13 și T-191/13, prin care s-a constatat nelegalitatea avizelor de concurs, care limitează la engleză, la franceză și la germană limbile pe care candidații la concursurile generale le pot indica drept limba 2.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 342 TFUE și a articolelor 1 și 6 din regulamentul (CEE) nr. 1/58 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (JO 17 din 6 octombrie 1958, p. 385, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 3).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 12 CE și 18 TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii, a articolului 6 alineatul 3 UE, a articolului 1 alineatele (2) și (3) din anexa III la Statutul funcționarilor, a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 1d alineatele (1) și (6), a articolului 27 alineatul (2) și a articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor, întrucât dispozițiile menționate interzic faptul de a impune cetățenilor europeni și funcționarilor din instituții restricții lingvistice neprevăzute în mod general și obiectiv de regulamentele interne ale instituțiilor prevăzute la articolul 6 din Regulamentul nr. 1/58, în prezent încă neadoptate, și interzic introducerea unor asemenea limitări în lipsa unui interes specific și motivat al serviciului.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 6 alineatul (3) UE întrucât aceasta consacră principiul protecției încrederii legitime ca drept fundamental rezultat din tradițiile constituționale comune statelor membre.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere și pe încălcarea normelor materiale inerente naturii și finalității avizelor de concurs, întrucât, prin faptul că a limitat în mod prealabil și general la trei limbile care pot fi alese ca limba 2, Comisia a efectuat în fapt în mod anticipat, în etapa avizului și a condițiilor de admitere, verificarea competențelor lingvistice ale candidaților, care ar trebui, dimpotrivă, să intervină în cadrul concursului. Procedând în acest mod, cunoștințele lingvistice devin decisive în raport cu cunoștințele profesionale.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 18 și a articolului 24 alineatul (4) TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, a articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58 și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din Statutul funcționarilor, întrucât, prin faptul că a prevăzut că cererile de candidatură trebuie să fie trimise în engleză, în franceză sau în germană, și că EPSO transmite candidaților comunicările privind derularea concursului în aceeași limbă, a fost încălcat dreptul cetățenilor europeni de a dialoga în propria limbă cu instituțiile și a fost introdusă o discriminare suplimentară în defavoarea celor care nu au o cunoaștere aprofundată a acelor trei limbi.
7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 1d alineatele (1) și (6) și a articolului 28 litera (f), a articolului 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la Statutul funcționarilor și a articolului 296 alineatul (2) TFUE (nemotivare), precum și încălcarea principiului proporționalității. Denaturarea faptelor.

Se invocă faptul că motivarea indicată de Comisie denaturează faptele, întrucât nu rezultă că cele trei limbi în discuție ar fi cele mai utilizate pentru traducerea documentelor în cadrul instituțiilor; aceasta este, în plus, disproporționată față de restrângerea unui drept fundamentale precum dreptul de a nu suferi discriminări lingvistice. În orice caz, există soluții mai puțin restrictive pentru a asigura o traducere rapidă în cadrul instituțiilor.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – Visi/one/EUIPO – EasyFix (panouri informative pentru autovehicule)

(Cauza T-74/18)

(2018/C 112/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Visi/one GmbH (Remscheid, Germania) (reprezentanți: H. Bourree și M. Bartz, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: EasyFix GmbH (Viena, Austria)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul desenului sau modelului industrial în litigiu: reclamanta

Desenul sau modelul industrial în litigiu: desenul sau modelul industrial comunitar nr. 1391114-0001

Decizia atacată: Decizia Camerei a treia de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2017 în cauza R 1424/2016-3

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura în fața camerei de recurs.

Motivele invocate

- încălcarea articolului 62 a doua teză din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 62 prima teză din Regulamentul nr. 6/2002;
- încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 6 februarie 2018 – MPM-Quality/EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Cauza T-75/18)

(2018/C 112/60)

Limba în care a fost formulată acțiunea: ceha

Părțile

Reclamantă: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Republica Cehă) (reprezentant: M. Kyjovský, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Republica Cehă)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Titularul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene figurativă care cuprinde elementele verbale „MANUFACTURE PRIM 1949” – marca Uniunii Europene nr. 3 531 662

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de declarare a nulității

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 5 decembrie 2017 în cauza R 556/2017-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele invocate

- încălcarea articolelor 18 și 58 din Regulamentul 2017/1001;
- încălcarea articolului 10 alineatul (3) și următoarele și a articolului 19 alineatul (1) din Regulamentul 2017/1430.

Acțiune introdusă la 9 februarie 2018 – AB Mauri Italy/EUIPO – Lesaffre et Compagnie (FERMIN)

(Cauza T-78/18)

(2018/C 112/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: AB Mauri Italy SpA (Casteggio, Italia) (reprezentanți: B. Brandreth, barrister și G. Hussey, solicitor)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lesaffre et Compagnie (Paris, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „FERMIN” – cererea de înregistrare nr. 10 999 613

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 4 decembrie 2017 în cauzele conexe R 2027/2016-4 și R 2254/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul 2017/1001.
-

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO